

Crosca

LA REVISTA DE SANTA PAU – NÚM. 23 – ANY 2021

L'èndi se'n va a Santa Pau amb Toti Soler

(Presentació, nou mite escòtic contra el mal)

Divendres 10 de desembre
20:00 hores Pavelló Poliesportiu

Entrada: 5€ (menors de 12 anys: 2€)

www.santapau.cat

RETALLA LES VIOLÈNCIES ENGANXA LES CURES 2021 AGO-NOV

17.10.2021
Santa Pau

Mostrarem a la plaça Santa Pau la nostra campanya d'enganxa de cures a les víctimes de la COVID-19. A càrrec de la cooperativa Noos.

Hora: 11:30h
Lloc: centre cívico, Santa Pau

Castanrada 2021

PLUM JOCOS DE TARTÀ I
TARTÀS PER A TOTHOM. JA N'EU CREUAT?

11 d'octubre
16:00h

LLOC: PARQUE D'OCINA DE TÀRRER - SANTA PAU

XXI PREMIS SALVADOR REIXACH

Batxillerat i Cicles Formatius

SANTA PAU
Dissabte 2 d'octubre, 18h
Pavelló Poliesportiu Municipal

CAMINADA SOLIDÀRIA 2021

15 km i 285 metres de desnivell

Diumenge, 7 de novembre
Sortida a les 9h
Santa Pau

Caminem junts per pal·liar els efectes socials de la pandèmia

7€ inscripció

CULTURA ENTRE VOLCANS

VIATGE D'UN DIA A TÀRRER 2021

11 de novembre
10:00h

LLOC: TÀRRER

BERENARS DE PEL·LÍCULA

CINEMA

1 BERENAR

19 de desembre
19:00h

LLOC: CENTRE CÍVIC DE SANTA PAU

PARTICIPA A L'EUROPEAN CLEAN UP DAY!

Netegem el nostre entorn!

DIUMENGE 6 DE JUNY A LES 9:30H
Punt de trobada: final del carrer 50, cantonada amb el carrer Can Pobes (a la Guàrdia)

Organitzador: Ajuntament de Santa Pau (a la Guàrdia)

Més informació: www.cleanupday.cat/

XERRAFA INFORMATIVA ADF SANTA PAU

Divendres 23 d'octubre a les 19:30h
Centre Cívic de Santa Pau

- Explicarem la situació actual de l'associació.
- Funcions i tasques de les ADF.
- Possibles accions de cara al futur.

1931

17 d'abril de 2021
Acte commemoratiu dels 90 anys de la proclamació de la República

18h - Centre Cívic Santa Pau
Presentació i lectura del llibre "1931, els 90 anys de la proclamació de la República"

Santa Pau cap a la fase 2: PROVA PILOT

07 de novembre a les 18:30h AL CENTRE CÍVIC

PRESENTACIÓ DE LA PROPOSTA D'INICI DE L'ETAPA PROVA PILOT DE L'ORDENANÇA D'ACCÉS I MOBILITAT AL NUCLI ANTIC DE SANTA PAU

Més informació a: www.santapau.cat

THI ESPEREM!

LA FLAMA ÉS VIVA VIU-LA!

DEL L'AMICANTZ

SANTA PAU

18h - Sortida amb vehicles de la 10a Plaça de Santa Pau per la Plaça i Plaça

19h - Sortida amb vehicles de la 10a Plaça de Santa Pau per la Plaça i Plaça

20h - Sortida amb vehicles de la 10a Plaça de Santa Pau per la Plaça i Plaça

19 de desembre
19:00h

CAGADA DEL TÓ

"La cagada del tó"

Concert infantil a càrrec de Joana Berro

LLOC: PLATJA MAJOR DE SANTA PAU

PRESENTACIÓ DEL LIBRE LA CASA DE FOC DE FRANCESC SERÉS A SANTA PAU

10 d'abril de 2021 - 10h
PLAÇA DEL SALLENT

COL·LOQUI OBERT

ACTE PRESENCIAL // EN DIRECTE PEL CANAL DE YOUTUBE

MAI MÉS! ENLOC CONTRA NINGÚ

18 de desembre 9 de maig de 2021
Homenaje al santapauenc desaparegut del camp nazi

Lloc: Plaça Major, Santa Pau

Festa Can Blanc, Can Jofre i Can Potra

10 de juliol de 2021

BERENARS DE PEL·LÍCULA

CINEMA

1 BERENAR

19 de desembre
19:00h

LLOC: CENTRE CÍVIC DE SANTA PAU

BRIGADES D'ESTIU

SANTA PAU

Del 15 al 30 de juliol de 18 a 19h

Inscripció del 7 al 18 de juliol a www.santapau.cat o a santapau.cat

Joana Berro al 2001 2008

Festa Major Santa Pau

del 13 al 16 d'agost de 2021

10 d'octubre de 2021 Festa Major del Sallent

A LES 16H A CAN BATLLE
ESPECTACLE DE CIRC PER A TOTHOM A CÀRREG DE LA COMPANYIA **Circolate**

en canbat, xocolatada!

Musica als masos

10 d'octubre
18:00h

LLOC: MAS MASOS

MAI MÉS! Els santapauencs als camps nazis

30 d'octubre
11:30h

LLOC: PLAÇA MAJOR

Kilombo

VERMUT MUSICAL

30 d'octubre
11:30h

LLOC: PLAÇA MAJOR

SI NO SOM NOSALTRES, QUI?

PARTICIPAR, DECIDIR, PER I SER POBLE!

DIVENDRES 15 D'OCTUBRE DE 19H30 A 21H
AL PAVELLÓ DE SANTA PAU

Una trobada entre gent i gent per construir més espais de participació al poble. La trobada no té preu! A més a més, comptarem amb les experiències de l'Associació de Veïns de Santa Pau i el Grup de Veïns de Santa Pau.

Més informació a: www.santapau.cat

THI ESPEREM!

18+1

18+1
UN JOVENTUT QUE CANVIA

18 d'octubre
19:30h

LLOC: CENTRE CÍVIC DE SANTA PAU

DIADA 11 DE SETEMBRE

Dissabte dia 11
10h al mirador Lluís Masó

Engany tenim previst tornar a celebrar l'acte d'hissada de la senyera a Santa Pau.

Actes prevists:
• Lectura del manifest.
• Hissada de la senyera.
• Cant dels segadors.

09 d'octubre
19:00h

TAULA RODONA
PREVENIR L'ODI, IMPROBABLEMENT LA BARBARIE

La batalla contra l'extremisme dretà als Països Catalans, l'Estat espanyol i Europa, avui!

• Jordi Borrás, historiador, autor de "El desmantellament del Front del Dret" (2019)
• Miquel Barrio, periodista, col·laborador de "El País", autor de "El Front del Dret" (2019)
• Alba Soler, periodista, col·laboradora de "El País", autora de "El Front del Dret" (2019)
• Presentació: Oriol Capó

11 d'octubre
19:00h

DOCUMENTAL
CIRQUET I EL SEU CEMA

Director: Marc Planes

16:00h
DIVENDRES 31

RECORREGUT SKM

Sortida de les 16h davant el mirador de Santa Pau. Apto per a totes les edats.

ESPORT
CURSA DE SANT SILVESTRE

GRATUIT

23

Any 2021

Sumari

Editorial	3
L'hereu i la pubilla	4
Cap de turc	8
Aplecs i Festes	11
Contes i Llegendes	15
Benvinguts - En el record	19
El racó de les dites	20
Escola Joan Maragall	21
Llar d'infants	24
De tot una mica	26
Notícies: Tura Soler	27
A Santa Pau s'ha fet	29
Entrevista: Hamsa i Abdelah	33
Premis Salvador Reixach	35
Memòria històrica	36
Activitats	38
Entrevista: Junta Club Poliesportiu Santa Pau	40
Entitats	42
Notícies	46
Les dones i els escacs	51
Entrevista: David Fernández	54
Esports	57
De tot una mica	60
El jutge informa	61
Passatemps	62

Serveis mèdics

Centre mèdic Santa Pau	972 680 264
Servei d'Urgències	112
Centre mèdic Can Blanc	972 274 093
Hospital Comarcal	972 261 800
Farmàcia	972 680 159

Serveis socials

Consell Comarcal	972 274 900
Consorci d'Acció	
Social de la Garrotxa	972 266 644
Mossos, Bombers,	
Emergències	972 266 644

Serveis comunicacions

Taxis	972 680 467 / 629 560 286
TEISA	972 260 196

Serveis oficines públiques

Ajuntament	972 680 002
Ajuntament Can Blanc	872 980 144
www.santapau.cat	
Jutjat de pau	972 680 002

Centres culturals

Escola Joan Maragall	972 680 059
Llar d'Infants	649 925 971

Aigües de Catalunya

Servei d'avaries	900 194 998
oficinavirtual@aigues.cat	

CROSCAT
LA REVISTA DE SANTA PAU
2A ÈPOCA

EDITA:
Ajuntament de Santa Pau

COL·LABORADORS:
Albert Reixach, Carme Salvador, Francesc Ricart,
Francesc Collelldevall, Tura Soler, Esther Badosa, Joan
Brosa, Imma Clos, Pep Companys, Martí Collelldevall,
Carles Ramon, Dolors Batlle, Cristina Capó, Margarita
Coldecarrera, Equip docent de l'escola Joan Maragall,
Sandra Batlle, Charo Ramírez, Jordi Espadale, Jaume
Berga, Armand Planas, AFA Escola Joan Maragall,
Xavier Planas, Joan Comamala, Francesc Comí, Marc
Pagès, David Fernández, Sergi Cabezas.

DISSENY GRÀFIC:
Marta Penas Pujolar

IMPRIMEIX:
Gràfiques Garrotxa, SL

DIPÒSIT LEGAL:
GI-1072-2001

PORTADA: SERGI CABEZAS

AGRAÏMENT:

Volem agrair a l'Ajuntament de Santa Pau, a la Diputació de Girona, i a tota aquella gent que ens ha facilitat informació i ajuda de manera desinteressada, la seva col·laboració, que ha fet possible l'edició d'aquesta revista.
Moltes gràcies!

Ajuntament de Santa Pau

Diputació de Girona

Editorial

No retornar enlloc

Acabem l'any sense saber si hem aconseguit retornar a cap mena de normalitat. De fet, estem començant a adonar-nos que no es tracta de retornar enlloc. La natura segueix el seu curs i els colors de tardor han acabat enfosquint-se dins de l'olla freda de l'hivern. Hem anat passant pàgines del calendari i tornem a ser on érem fa un any amb la sensació que han canviat coses, encara que no som capaços de preveure si en canviaran moltes més. Durant aquest temps, però, hem après a conviure amb la idea que no tot és segur ni està garantit; una certesa que potser havíem oblidat.

I, malgrat les dificultats diverses, Santa Pau ha seguit actiu. Durant els darrers mesos s'han programat moltes activitats tal com es mostra al llarg de les properes pàgines. S'han pogut reprendre alguns aplecs i altres tradicions. Alhora, s'ha perseverat en iniciatives que ja van arrencar fa un parell d'anys en relació amb la memòria democràtica. Enguany destaquen els actes vinculats a la commemoració del 80è aniversari de l'afusellament del santapauenc Lluís Masó Subiràs al camp nazi de Mauthausen.

Tot i l'empenta inicial, les circumstàncies han obligat més d'un cop a adaptar-nos. S'han hagut de prendre mesures excepcionals per fer viables certes activitats. D'altres, malauradament, s'han hagut d'ajornar o directament suspendre. Una prova més d'aquesta necessitat de respondre a qualsevol canvi d'escenari és el pessebre. Finalment, s'ha hagut de tornar a recórrer a figures de cartró i pedra davant del repte impossible de tirar endavant amb normalitat la representació tradicional a càrrec de veïns i altres incondicionals.

Capacitat d'adaptació. Una altra lliçó del darrer any. I això ens pot portar a valorar els pros i contres de viure en un poble petit en uns temps com els actuals. Entre d'altres qüestions, podem plantejar-nos que comptem amb una administració local propera i capaç de reaccionar i d'informar ràpidament a tots els veïns malgrat no disposar dels mateixos recursos que altres ens de més envergadura. També que disposem de serveis sanitaris bàsics però d'atenció més propera que en nuclis grans. Alhora, que no hem de fer front als problemes d'aglomeracions en espais públics, si bé no escapem a les dificultats derivades dels llocs interiors. Apuntada aquesta reflexió, volem desitjar-vos un bon 2022 i que, ni que sigui entre incertesa i incertesa, hi hagi esclatxes per tot el que us proposeu i desitgeu.

L'HEREU I LA PUBILLA

NOM I COGNOMS: Emma Companys Masias

DATA DE NAIXEMENT: 12 de desembre del 2001

ESTUDIS: Actualment cursant el tercer any del grau de dret a la Universitat de Barcelona.

AFICIONS: Passar estona amb la família i els amics, jugar a tennis, viatjar i conèixer nous indrets, etc.

- Com veus la figura de l'Hereu i la Pubilla. Penses que encaixen en els temps actuals?

La figura de l'Hereu i la Pubilla la veig molt tradicional, és per això que penso que no encaixen al 100% en la nostra societat actual. Això no vol dir que ho consideri una figura que s'ha d'eliminar o una tradició que s'ha d'abandonar, el contrari. El motiu per la qual la veig com una figura tradicional i allunyada dels temps actuals és bàsicament perquè el concepte de parella tradicional sempre ha estat la de l'home i la dona o hereu i pubilla, i actualment, aquest pensament ha avançat. Ha avançat de manera que, sobretot amb les generacions més joves, el concepte de parella ja no s'associa directament amb un home i una dona, sinó que crec que la majoria de joves estem creixent amb un pensament més liberal i això és degut als canvis i avanços de la societat.

També la veig com una figura tradicional no pel fet de parella com a "home i dona" sinó també per la manera en com es representen la figura de l'hereu i la figura de la pubilla, és a dir, l'hereu ha d'anar vestit d'una determinada manera (amb la faixa, la barretina, etc.) diferent de la de la pubilla la qual porta la típica faldilla, la banda, etc. El fet de diferenciar la vestimenta dels hereus i les pubilles el veig un acte tradicional i poc actual, ja que ho podríem considerar un estereotip també allunyat de l'actualitat on com he mencionat la societat és molt més liberal i cada vegada més

cada persona fa el que vol, vesteix com vol, s'emparella amb qui vol, etc.

Així doncs, en conclusió, la veig una figura totalment tradicional, poc representativa de la societat actual i en conseqüència que no encaixa amb els temps actuals.

- Creus que és important conservar les tradicions i per què?

Tal com he mencionat és una figura que considero que no s'ha d'eliminar, el fet que una tradició no encaixi des del meu punt de vista, amb la societat d'avui en dia (per això és diu tradició) crec que no ha de suposar que aquesta s'esborri. Personalment, penso que les tradicions no estan imposant una manera de fer o intenten canviar la societat, simplement les veig com una bonica representació del passat, de la nostra història i com una cosa beneficiosa i no pas perjudicial.

També considero que s'han de conservar, ja que són una pràctica totalment lliure, és a dir, qui vol practicar-les ho fa de manera lliure, i, per tant, no són una imposició i no suposen crec un perjudici per aquelles persones les quals no s'hi acullen.

En conseqüència, considero rotundament que sí, que aquelles tradicions que suposin una representació del passat i que ens puguin ajudar a entendre la nostra història, s'han de conservar,

sempre que no suposin una pràctica perjudicial, perillosa o que vagi en contra dels drets i llibertats de les persones i éssers vius.

- Si ocupessis un càrrec a l'Ajuntament, què seria el primer que faries per millorar el poble?

No sabria dir una cosa concreta per tal de millorar el poble, ja que any rere any crec que tots els alcaldes, regidors i regidores que han anat ocupant els càrrecs a l'Ajuntament s'han adaptat a les necessitats de la gent del poble i han sabut escoltar als veïns i veïnes de Santa Pau, de manera que actualment considero que vivim a un poble que cobreix totes les nostres necessitats, des dels més petits fins als més grans.

A part de que personalment opino que totes les necessitats estan cobertes, cada franja d'edat té el seu espai on reunir-se i es realitzen propostes i activitats adaptades per a tots nosaltres, és per això que no sabria proposar avui en dia una millora.

- Creus que el poble té prou serveis per al jovent? I per a la gent gran?

Referent el jovent, com a jove del poble en tinc constància que fa anys que el poble i l'ajuntament han apostat per nosaltres oferint-nos molts serveis (diferent és, que ho hàgim sabut aprofitar i valorar). Disposem d'un local jove on hi hem dut a terme casals d'estiu i activitats varies durant el curs, hem disposat i crec que continuem disposant d'un dinamitzador del local jove, a més a més a l'estiu es realitzen les brigades municipals per a joves i el programa pesca la primera feina. Per tant, des del meu punt de vista el poble ofereix diversos i interessants serveis pels joves.

Per altra banda, en referència a la gent gran, com és evident, no conec tant els serveis dels quals disposen, però sí que tinc constància de què fa poc se'ls ha cedit un local per a ells on puguin trobar-se i realitzar tota classe d'activitats, a més a més el poble disposa d'un CAP i d'una farmàcia el qual és important, ja que són un grup de la societat els quals estan més necessitats d'aquests

serveis, també s'ha adaptat el nucli antic del poble amb rampes i baranes, etc.

Doncs per tot això personalment crec que també disposen d'un gran nombre de serveis, el qual és molt beneficiós, ja que d'aquesta manera les dificultats de mobilitat i d'altres que a vegades algunes persones grans poden tenir queden solucionades en part o en la seva totalitat.

- Hi ha algun personatge pel qual sentís admiració? Per què?

La veritat és que sóc una persona que mai he sentit admiració per cap personatge en concret o mai m'he considerat "fan" d'una persona concreta. En tot cas, sento admiració en general per totes aquelles persones més o menys famoses que ajuden a la societat en menor o major mesura i d'una manera o altra. Per mi és admirable per exemple la feina de tots els metges i metgesses, infermers i infermeres durant aquest últim any en relació amb la Covid-19, però també és admirable la feina que pot fer una jove activista, un mestre o fins i tot una persona que cuida de la família a casa seva. Per tant, no em podria "mullar" i dir una persona en concret, sinó que per mi totes aquelles persones que ajuden als altres i aporten el seu granet de sorra per fer una societat millor són admirables, i penso que és molt important valorar-ho i valorar aquestes persones, ja que desgraciadament continuen passant coses veritablement tristes i que no haurien de succeir actualment.

- Com creus que ha afectat la situació actual provocada per la pandèmia de la Covid-19 a la gent de la vostra edat?

Igual que la majoria de la societat a mi i a la gent de la meua edat crec que ens ha suposat una situació molt pesada i angoixant. El fet de no poder assistir a classe i realitzar-ho virtualment ha estat una situació molt desagradable, s'ha fet molt difícil estar aproximadament 6 hores el dia assentat a una cadira davant d'una pantalla intentant entendre el que t'explica un professor o professora, sense poder tenir una comunicació

fluida i directa amb ells i els companys de classe. I a tot això, a aquestes dificultats en quant els estudis que et feien sentir sol i una mica perdut dia rere dia, s'hi ha sumat el fet que les restriccions (necessàries) no ens permetessin trobar-nos per tal d'esbargir-nos en els nostres moments lliures i caps de setmana.

Estem a una època de la vida que com sempre ens diu "és la millor", suposo que és perquè estem a una edat on gairebé no tenim càrregues importants a part dels estudis i, per tant, tenim molt de temps lliure per quedar amb els amics, conèixer gent nova, i necessitem voltar i sortir, de manera que haver d'aparcar aquestes ganes de realitzar tot això ha estat difícil. Però deixant de banda les dificultats que ha suposat, crec que en podem treure una part bona i és que ens ha ajudat a créixer personalment a tots i a veure com a la vida hi ha imprevistos i situacions

realment desagradables que no ens agradaria viure i d'aquesta manera valorarem les coses més simples i el dia a dia.

- Com t'agradaria veure't d'aquí uns quants anys?

No tinc grans expectatives de futur pel que fa a viure fora de Catalunya ni aconseguir una feina somiada. M'agradaria continuar vivint a la Garrotxa i treballar en l'àmbit del dret administratiu que realment és una branca del grau que estic estudiant que m'agrada. El més important, m'agradaria veure'm sana i feliç, mantenint els amics i amigues que tinc actualment i envoltada de tota la meva família. I evidentment, a poder ser, m'agradaria veure'm sense una mascareta per protegir-me de la Covid-19 a la cara.

NOM I COGNOMS: Nil Canelles Ramon

DATA DE NAIXEMENT: 15 d'abril del 2003

ESTUDIS: CFGM

AFICIONS: Futbol i Cotxes

- Com veus la figura de l'Hereu i la Pubilla. Penses que encaixen en els temps actuals?

Sí, ja que és una tradició molt maca que no s'hauria de perdre mai.

- Creus que és important conservar les tradicions i per què?

Si, perquè segur que molta gent en un passat va lluitar per allò, i mereix un respecte.

Si ocupessis un càrrec a l'Ajuntament, què seria el primer que faries per millorar el poble?

El món laboral el veig encara lluny, però mai se sap. El primer que faria... intentaria millorar tot el tema dels turistes, fer-los arribar més al poble, etc, tot i que ja s'està fent molt bé i és un tema delicat.

- Creus que el poble té prou serveis per al jovent? I per a la gent gran?

Sí, però més per a nens petits, ja que els joves ens movem més per Olot i les ciutats. La gent gran en principi té totes les facilitats possibles i per ser un poble petit com Santa Pau se'ls faciliten moltes coses.

- Hi ha algun personatge pel qual sentís admiració? Per què?

No, admiració no en tinc.

- Com creus que ha afectat la situació actual provocada per la pandèmia de la Covid-19 a la gent de la vostra edat?

Molt malament, ja que és una etapa molt bonica i com totes única, i tinc la sensació que l'estem desaprofitant en molt.

- Com t'agradaria veure't d'aquí uns quants anys?

Em costa molt veurem en un futur, ja que penso que encara soc jove i és difícil, però sí que em veig en una feina en la que pugui estar a l'aire lliure. M'agrada estar fent activitat física, així que perquè no ser professor d'educació física o algun d'aquests àmbits.

TURA SOLER

Pregó de la Festa Major

Bona nit, gent!

Em toca fer el pregó en un dia teòricament malastruc almenys pels supersticiosos (un divendres 13) i en el pitjor any. Un any que el poble ha estat tocat per pandèmia però també per altres desgràcies, que no cal que mencionï. Tothom ho sap. I l'enemic invisible encara ens assetja. Per això no puc limitar-me a fer una crida a la festa i l'alegria que seria el més fàcil i més idoni de cara a una festa major. Hauré d'anar per un altre costat. Em va trucar l'alcalde i va dir que buscaven algú així entre conegut, popular i carismàtic, arrelat al poble, per fer el pregó d'aquest any. En Pep em va dir que havien pensat en mi perquè trobava que per la meua condició de periodista, era un personatge prou conegut i popular i sobretot després de la meua aparició a Crims, a la televisió. Aquí està el quid de la qüestió. La projecció pública que et dona aparèixer per aquesta pantalla màgica que és la televisió no te la dona tres dècades de picar pedra en un diari. He passat 35 anys relatant crims i successos diversos a les planes de l'El Punt, però la gent t'atura pel carrer i pel bosc i tot ara que em reconeixen com la reportera de Crims. Gràcies a Carles Porta, per posar llum a la foscor també a la meua carrera. Dit això, el que no podia fer era declinar la proposta que em va fer l'alcalde de ser la pregonera. I aquí estic.

Jo que em dic Soler de cognom, en tinc tres més de cognoms. Al poble sóc la Tura del Camó. Com a periodista fa anys que sóc la Tura del Punt i ara per molta gent sóc la Tura de Crims. Miraré de desglossar totes les Tures que hi ha en mi. De moment deixaré de banda l'exconsellera Tura, la Montserrat tot i que la gent es fa un tip de confondre'ns i podria explicar anècdotes prou divertides.

Com a Tura del Camó, jo i tots els de casa, podríem

haver estat protagonista del llibre Arrelats que aquest any han publicat els companys Xavier Cortadellas i Judith Pujadó que recull la història de famílies catalanes que porten segles visquen a la mateixa masia. Els del Camó som ben arrelats a Santa Pau des de com a mínim el segle XIV. Ho acrediten documents que vaig trobar a l'arxiu de la parròquia. Per arrelament, l'alcalde va triar bé escollint algú del Camó per fer de pregoner. Potser el pregó el podria haver fet la mare, la Núria del Camó, però ella en sap tantes d'històries que ja hauria finit la festa i encara no l'hauria acabat. El pare, en Paco del Camó, no li vingueu amb pregons, ell, que va néixer a Bac, no gaire lluny, és un home de poca xerrameca i d'anar per feina. La meua filla, l'Àgata, que també és periodista sí que estaria a l'altura, per fer el pregó, ves a saber si millor que jo, però ella, de moment, encara no ha sortit a Crims. I només faltaria que la gent es confongués i pensés que la pregonera és una altra Àgata, la Ruiz de la Prada, la baronessa de Santa Pau, que aquesta sí que és coneguda i es fa tips de sortir a la televisió. Deixem les Àgates a la banqueta per si de cas.

En fi que el parlament us l'hauré de fer jo, la Tura descendent d'aquests arrelats a Santa Pau des de fa gairebé set segles, la que va fer la carrera de periodisme, a principis de la dècada dels 80, gràcies a una beca d'estudis i a la petita economia del Camó que se sustentava amb la terra, la llet de 12 vaques, algun porc i quatre conills i els ous d'una dotzena de gallines. A la facultat, els companys em preguntaven d'on venia jo i aquell temps jo tenia feines per explicar-los on era Santa Pau, un poble llavors desconegut, on com a casa, molts eren pagesos. Per fer-me entendre primer havia de situar-los Olot, i encara, perquè abans del segrest de la Maria Àngels Feliu, Olot també costava de posar al mapa des d'aquells verals de Barcelona. A la facultat de periodisme, de la UAB de Bellaterra, l'estudiant vinguda de Santa Pau,

era un espècimen estrany, que alguna vegada, enmig d'una nevada, havia arribat a classe amb el camió de la recollida de la llet d'en Joan i la Dolors de Mainau. I quan vaig ser allà, jo que era la que venia de més lluny i que havia hagut de superar més neu, em vaig trobar sola. Les classes s'havien suspès per la neu. Quines paradoxes. I era curiós, alguns companys, catalans de socarrel, només feien servir el català quan es dirigien a mi, la pagesa de Santa Pau. Entre ells, més urbanites, parlaven en castellà. Potser pensaven que jo no els entenia. Jo el que no entenia és perquè ho feien.

Acabada la carrera, la Tura del Camó, se'n va anar a fer pràctiques a un diari llavors força nou, que s'escribia en català, El Punt. I allà em vaig quedar arrelada i em vaig convertir amb la Tura del Punt. Per entrar-hi en aquell temps no hi havia cap equip de recursos humans que et fes entrevistes ni test psicològics per veure si eres apte. Allà l'amo et convidada a dinar i t'avaluava. L'amo, no el director, l'amo. I tu noia d'on véns? I la teva família que fa? Van ser les preguntes Jo vinc de Santa Pau i a casa fan de pagès... I l'amo que era en Joan Bosch, d'arrels pageses i fabricant d'embotits, li va semblar que reunia prou les condicions mentre m'agradés això del diari i del periodisme. I apa, admesa. Quan vaig entrar a la redacció em van preguntar a quina secció volia anar, no sabia ben bé que dir, i vaig dir que a Esports. La resposta va ser ràpida: Doncs te'n vas a successos. Au, dit i fet. El 1986, fent el meu primer gran tema vaig estar a punt de deixar-hi la pell. Vaig quedar atrapada enmig d'un gran incendi a l'Albera i ens va anar d'un per al que no ens socarrem. Incendis, accidents, desaparicions, tragèdies, robatoris, segrestos, crims... han sigut i encara són la meva especialitat. Males notícies. Has de tractar amb policies, jutges, advocats, malfactors... Temes difícils de gestionar amb personatges difícils de tractar. Però un món que retrata la gent i la societat i permet al periodista ser una mena de notari de la història o un historiador del present. Tres premis periodístics m'han lliurat

gràcies a la crònica negra. Un per l'entrevista a Joan Vila, l'assassí en sèrie de la Caritat, i dos pel recull de relats sobre el cas de Susqueda. Sempre em toca escriure males notícies. Pràcticament, les úniques bones notícies que han sortit de la meua ploma són les que fan referència a Santa Pau. A banda de les entrevistes als guardonats amb el fesol d'or i els hereus i pubilles que he fet durant tres dècades per la nostra revista Croscat, pel diari el Punt sempre em reservo les cròniques de la famosa prova de la ceba que cada nit de Sant Silvestre fa en Pep de Can Puet, el nostre carismàtic meteoròleg. Al principi de ser la Tura del Punt molts companys em preguntaven que què feia durant les vacances d'estiu, i on havia anat de viatge. S'estranyaven que els digués que jo les vacances d'estiu les passo al meu poble a Santa Pau. Però no vas a enlloc? I on he d'anar si tinc el privilegi de poder descansar en un paradís envoltada de volcans, rius frescos, i no em costa un cèntim. A mi que no em traguessin de Santa

Pau, on es fabricaven aquells records que la gent comprava a infinitat de llocs del món per tornar amb un testimoni del seu viatge.

Alguna excepció sí que he fet en això de viatjar: Per anar a Sicília. Per què? Perquè Santa Pau està agermanat amb Licodia Eubea, un poble de la

regió de Catània. Vaig estar-hi per primer cop el juliol del 1989 quan es va fer l'acte oficial d'agermanament. Aquella vegada hi vam ser una bona expedició de gent de Santa Pau. El viatge va ser memorable i la crònica i les fotos de l'esdeveniment que va publicar el Punt també van portar la meua signatura. Però jo hi he tornat pel meu compte més vegades a aquest poble que també té un castell de Santa Pau que, com el nostre, està força ruïnós. Sento que hi ha un lligam difícil d'explicar amb els germans sicilians. De tant en tant, ara que la tecnologia ho permet, entro al seu Facebook i veig l'alcalde, Giovanni Verga, al que vaig visitar fa tres anys juntament amb l'Àgata, que explica la situació de la pandèmia al seu municipi. Tenim més coses en comú. Allà cultiven un llegum, la Cicherchia, ben similar als

nostres fesols. I fan una fira, la del patacó, també a l'hivern, que seria l'equivalent a la nostra fira de Sant Antoni. Espero amb fiances que algun dia l'enemic invisible ens permeti tornar a Licodia per la fira d'hivern i tastar els seus fesols. I així poder ampliar i reeditar el llibre Del Volcà a la Taula, els fesols de Santa Pau, que vaig escriure fa anys amb el gastropredicador Salvador Garcia Arbós. Un llibre que ara està esgotat. Els fesols mereixen un llibre, i potser també un museu. Hi ha material per les dues coses.

Els fesols són un dels tresors més preuats del poble. El nostre or blanc, la joia visible de Santa Pau. I Santa Pau, aquell poble que abans ningú en prou feines n'havia sentit parlar, resulta que s'ha convertit en la meca del turisme. A priori podríem pensar que amb el turisme Santa Pau ha trobat l'olla d'or, aquella que conta la llegenda que és enterrada en un lloc a la serra de Sant Abdon i Senen, des d'on es veuen set campanars. Però compte, que no se'ns trenqui l'olla d'or. El nostre altre tresor, el paisatge, el que atrau els turistes, va lligat als pagesos. Les cases de pagès ja no poden subsistir amb la llet de 12 vaques com fèiem al Camó dels anys 80 i els pagesos, que no poden limitar-se a plantar fesols, troben molts entrebancs, començant pels burocràtics. L'administració poc els ajuda i ja cal que s'encomanin Sant Abdó i Senen, protectors de la pagesia i eradicadors de plagues. L'olla d'or també se'ns pot trencar per culpa de la massificació. Abans la gent ni sabien on era Santa Pau i ara ve tanta gent que ens col·lapsen els accessos, els volcans, les gorgues... Hem de trobar un equilibri per la convivència entre visitants i residents. És difícil, jo no tinc pas la fórmula. A nivell individual faig el que puc per reorientar turistes que trobo perduts pel bosc i estalviar feina als bombers, però redreçar tot el panorama i fer un projecte turístic global ja no m'hi veig pas en cor. Una cosa sí que proposo a qui toqui: senyalitzar un xic millor les rutes i es desorientaria menys gent. Per començar, eliminar els rètols que assenyalen Sant Martí Vell. La nostra ermita del nostre veïnat és Sant Martí, no Sant Martí Vell. Sant Martí Vell, també és molt bonic, però és allà baix al Gironès. No sé qui és el sòmines que ens ha canviat el nom del veïnat. Guardo molts documents dels avantpassats del Camó i en cap surt que Sant Martí fos vell. Els

papers sí que són vells, tenen segles. El sant no. I per evitar la massificació només se m'acut donar un consell per a la gent de fora.

No vingueu. No vingueu tots de cop, vull dir. Per gota que pugueu veniu sense aglomeracions. Que si hi ha col·lapses als que manen només se'ls acut posar barreres i burots i tot acaba sent més incòmode i més car. L'any té 365 dies i Santa Pau és ben parit cada dia, quan cauen les fulles, quan estem colgats de neu, quan l'aigua enxorranca els camins o quan peta un sol que esquerda el cap...

A Santa Pau encara tenim un altre tresor, que és invisible i potser per això, no valorem prou. Parlo de la nostra llengua, la parla genuïna A Santa Pau i a la Garrotxa tenim una riquesa lèxica que hem heretat dels nostres ancestres que podem perdre per culpa de les intrusions i les estandarditzacions massa radicals. L'alcalde de Licodia em va regalar un llibre que recull paraules i expressions típics de la zona de Catània. I sabeu què? Algunes s'assemblen ben bé amb paraules garrotxines. Scupetta, enllardar, xicra... No en va els de Santa Pau van estar 200 anys per aquells verals. Això és cosa nostra. Conservem nosaltres també la nostra parla genuïna. I no deixem que els anglicismes ens travin la llengua. Si feu menjar per endur anuncieu menjar per endur no feu aquells cartells amb anglès, que en realitat sembla xinès. Segur que ningú s'empararà de menjar per no entendre el rètol.

I per acabar, com a Tura de Crims, ara que com Santa Pau sóc un xic més coneguda per culpa de la tele, dir-vos perquè molts m'ho preguntin: Que si, que hi haurà més capítols de Crims i en alguns jo hi seré per acompanyar en Carles Porta a posar llum a la foscor. I com a Tura del Punt, us demano que entre tots procureu que de Santa Pau només hagi d'escriure bones notícies. No em doneu feina. Ja en tinc prou. Encara estic empantanegada amb el cas de Susqueda. No cal que afegim crims nous a les estadístiques, encara tenim una bona reserva per explicar a Crims. No ens els acabarem pas. I com a Tura del Camó, dir-vos mireu d'esquivar les bales de l'enemic invisible, aquest virus assassí, que ens assetja. Vigileu i no abaixeu la guàrdia. Fem festa amb seny.

Aplec de Sant Abdon i Sant Senén

31 de juliol 2021

Els fidels incondicionals van fer el dissabte 31 de juliol el tradicional pelegrinatge a l'ermita de Sant Abdon i Senén, sense programació oficial per culpa de la Covid.

En l'aplec del 2021, els sants del Puigsacreu, protectors de les collites i eradicadors de les plagues, tot i no haver-hi programada missa, van comptar, amb la presència del rector de la parròquia de Santa Pau, mossèn Pere Domènech.

L'endemà, l'ermita, com també ja ve essent tradicional, va rebre la visita dels Excursionistes de Can Pauet, que van haver de retirar les pedrotes que algun vàndal havia posat al camí que puja des de Coll de Palomeres.

Festa Major de Sant Miquel de La Cot

octubre 2021

A causa de l'epidèmia, només es va celebrar la Missa.

Aplec de Santa Llúcia de Trenteres

13 de desembre 2021

El dilluns 13 de desembre, festivitat de Santa Llúcia, es va celebrar el tradicional aplec a l'ermita de Santa Llúcia de Trenteres. El dia va acompanyar i es va poder fer la missa en honor a la santa als paratges de davant l'ermita.

El dilluns 13 de desembre, festivitat de Santa Llúcia, es va celebrar el tradicional aplec a l'ermita de Santa Llúcia de Trenteres. El dia va acompanyar i es va poder fer la missa en honor a la santa als paratges de davant l'ermita.

Van acompanyar la celebració membres de la Coral de la gent gran d'Olot i del Cor parroquial de Santa Pau.

El diumenge 19 de desembre es va celebrar la tornaboda.

El temps també hi va acompanyar i la missa es va poder dur a terme a l'exterior. En aquest cas no va poder acompanyar la celebració el grup coral de caramelles de Sant Miquel de Campmajor tal com estava previst per tenir moltes baixes de Covid. El Cor parroquial va cantar els goigs al final i va acompanyar l'acte religiós.

Nombrosos devots a la santa protectora de la vista van encendre llantions com a ofrena segons la tradició de la diada.

També van fer acte de presència els torronaires d'Amer i la parada de farinetes de fajol i farro.

Aplec de Sant Martí

14 de novembre 2021

A causa de la COVID-19 aquest any no es va fer cap acte, només es va celebrar la Missa.

FESTA DE CAN BLANC, CAN JOFRE I CAN POTXA

10 de juliol 2021

Un any més es va celebrar la festa del Barri amb una gran participació.

A la tarda es van organitzar jocs per a tota la família amb inflables i aigua, va ser d'allò més divertit i va anar molt bé per fer passar la calor.

Al vespre es va fer el sopar popular a càrrec del Centre Cívic de Cala Guapa, on van assistir unes 120 persones.

Tot seguit música amb el DJ Albert Malla i l'espectacle revival COCODRILO CLUB. Especialista en música dels anys 60,70 i 80.

LA QUARTERA DE BLAT DE SANT EUDALD

La terra catalana ha sabut crear i conservar al llarg de la seva història una sèrie de tradicions ben curioses, algunes de les quals es van difuminant en el temps fins el punt que avui gairebé ens poden semblar més llegendes que no fets que realment s'hagin esdevingut alguna vegada.

Una d'aquestes tradicions és la que va tenir per escenari la vila de Ripoll durant un bon grapat d'anys, i està associada a la festa major de sant Eudald. Sembla ser que des de segles enrere la comunitat de Ripoll estava formada per dos grups humans amb interessos no sempre coincidents, i fins i tot oposats: en una banda hi havia els integrants del nucli urbà, i en l'altre els estadants de les masies de l'entorn, que s'agrupaven sota el nom de "parròquia de Santa Maria". Tant uns com els altres sentien una gran veneració per sant Eudald, i solien acudir a ell per demanar-li ajuda en totes les seves necessitats. No en va a sant Eudald s'atribuïen miracles de tota mena, des de fer brollar fonts a la muntanya (com la de sant Ou) a guarir malalties, acabar amb una epidèmia de pesta que va assolir el poble de Vallfogona, o tenir poders sobre la meteorologia.

Conten que un any en què una terrible sequera amenaçava la comarca, els pagesos van organitzar un ofici en la capella del sant per demanar la tant desitjada pluja. El resultat fou que tot i que el cel era completament serè en entrar al temple, a mig ofici ja van començar a sentir-se trons i a continuació una pluja ben generosa va regar les terres i així la collita es va poder salvar. En agraïment a aquest favor els pagesos van fer una donació d'una quartera de blat al gloriós sant Eudald, i des d'aleshores ençà li'n van fer ofrena en el dia del sant, que s'escau l'11 de maig i que, per tant, és el dia de la festa major de la vila de Ripoll.

En els anys a venir, la quartera de blat per demanar la pluja va entrar en contradicció amb un altre desig dels ripollesos, sobretot dels de la vila: tenir bon temps per a la diada de la festa. Així va ser com els habitants de la vila van contraatacar i van fer una altra prometença: donarien una quartera de blat al seu patró si el dia de la festa feia bo. Potser podeu pensar que això significava posar en problemes al pobre sant Eudald, però mireu-vos-ho des d'una altra perspectiva: tant si plovia com si feia sol, el sant patró tenia el blat assegurat.

Durant la guerra civil l'església de sant Eudald de Ripoll va ser destruïda, però sembla que fins als anys cinquanta encara es va mantenir la tradició de "la quartera de blat" i el sant va continuar rebent el premi, fes el temps atmosfèric que fes. Després la tradició es va anar esvaint, tot i que encara actualment s'hi fan referències quan es parla de si per la festa major farà bon temps o no. I no ens enganyem: l'11 de maig sol ser plujós al Ripollès i la festa major acostuma a estar passada per aigua. Però, aneu a saber, si aquest fet meteorològic també serà una "tradició" que el canvi climàtic s'encarregarà de fer desaparèixer en els anys que estan per arribar. Sigui com sigui, el que no volem que desaparegui de cap manera és la memòria de tots aquests costums, i per això us els descrivim, com a testimoni del que feien i pensaven la gent que han anat construint la nostra història.

LA CLAU MÀGICA

Namur, 24 de Febrer de 2004. Nevava i feia molt fred. La Gisela es va passar hores mirant per aquella finestra quasi sense bellugar-se i difícilment parpellejava. L'endemà començava la seva primera feina. Una feina molt desitjada. No obstant, la sumia en un mar de dubtes i de pors. Ella sempre havia estat una noia molt valenta, però allò era un gran repte. Començava la seva primera relació amb el món laboral en un altre país, amb un altre idioma i sense conèixer a ningú.

Ring! Va sonar el despertador. Eren les 5h. Va saltar del llit com una exhalació. Estava ben suada i no havia descansat gens. Es va dutxar i va menjar un bocí de torrada. «Cafè no cal», va pensar, «només em faltaria anar més taquicàrdica». Un glop de llet freda va ser suficient.

Es va ben abrigar i va anar a esperar la «navette», un autocar vell, de color de caca d'oca que no superava els 80 km/h, però era de franc i a sobre la deixaria a les portes de «Beau Vallon».

Vint minuts més tard allà hi era, al cor de la

salut mental. Allò era enorme. Hi havien desenes de pavellons de psiquiatria, de deshabituació alcohòlica, de persones que patien algun tipus de retràs mental... Quin pavelló li tocava a ella?

Va entrar nerviosa, però decidida. Es va presentar. Tothom era molt amable. Li van explicar les coses que havia de saber el primer dia i li van donar una clau. La clau. No podia entrar ni sortir de les estances sense aquella maleïda clau. Les portes havien d'estar sempre tancades. Cap descuit. Cap error. Finalment li havia tocat treballar al pavelló de psiquiatria amb noies diagnosticades d'esquizofrènia.

Les primeres hores van passar ràpid. Massa informació per un primer contacte amb aquell nou món en el qual s'havia endinsat. Ho faria bé? Estaria a l'alçada? Li van explicar les normes i els horaris de les diverses activitats.

Eren les 17h, ja havia plegat i estava al seu petit apartament. Plorava i plorava. Res la consolava. Tot allò li havia impactat massa. Tanta porta, tanta clau, tantes noies de la seva edat amb un futur incert. D'on venien? Cap a on anaven?

Tenia infinitat de coses per descobrir, per aprendre i milers de preguntes sense resposta... Les llàgrimes la van dur a un son profund. Estava esgotada de plorar i del garbuix d'emocions.

L'endemà havia arribat i la «navette» ja l'esperava per dur-la a aquella altra nova realitat que havia triat viure.

Va sospirar, clau en mà i cap a dins de la «cova». No era una «cova» fosca, al contrari, hi havia molta llum, hi havien moltes finestres i moltes portes, però totes tancades. Li mancava l'aire.

«Bon dia», va dir. Allà es trobaven els seus companys, l'Anne-Marie i en Michel. Ara sí començava la veritable feina. La Gisela s'havia de llegir tots els informes mèdics de les residents per conèixer de primera mà el motiu pel qual estaven allà internades.

Va passar hores immersa entre aquells papers, amb unes històries que no acabava d'esbrinar si eren reals o eren ficció. No entenia res. Tot allò sortia dels caps d'aquelles noies, moltes d'elles amb dues carreres universitàries, d'altres sense estudis i amb vides complicades, però tot brotava de l'interior de les persones més desconegudes que coneixeria mai.

Com les podria ajudar a ser més felices? Si més no, volia ajudar-les a no patir aquella angoixa i aquells malsons somiant despertes.

S'havia d'aprendre tots els tractaments de cadascuna d'elles i que aquests fossin complerts rigorosament. Havia de supervisar que no quedés cap comprimit o gotes sense prendre's. Sovint amagaven la medicació per algun lloc recòndit de la boca i al mínim descuit l'escopien.

En Michel i l'Anne Marie li van aconsellar que no s'acostés i que sobretot ignorés a una de les residents, la Noëlle. Era molt desconfiada, agressiva i no suportava que ningú la mirés als ulls desafiant-la. Era la mateixa Noëlle qui havia d'acostar-se a ella i donar-li algun senyal de si podia agafar algun tipus de confiança. Així ho va fer. La Gisela va respectar en tot moment

aquella recomanació i va fer invisible als seus ulls a aquella noia poruga, recelosa, violenta i a la vegada indefensa i fràgil. Molt fràgil.

Va acabar la seva jornada i com cada dia va pujar a la «caca d'oca» per anar cap al seu petit cau. Just a la parada de bus hi havia la Christine, una de les residents que tenia permís per anar a casa a dormir. Feia el tractament correctament i estava controlada de la seva malaltia. Passava el dia al centre fent activitats i així supervisaven que es prenguéssin els antipsicòtics. La Christine va assegurar-se al costat de la Gisela i li va demanar si podia anar amb ella fins a la darrera parada, que casualment era la mateixa a on baixaven les dues. No parlava gaire, només s'agafava al genoll de la Gisela ben fort i això li donava confiança durant tot el camí. Sempre havia d'anar agafada a alguna cosa segura. I veia a la Gisela molt segura. Seguretat és el que ara, més que mai, necessitava i desitjava la

Gisela. Anhelava l'aplom en sí mateixa per superar tot allò que estava vivint i no sabia com explicar-ho sense fer sentir malament a ningú. Ho havia de fer amb tacte, tendresa, empatia i sobretot, sense vulnerar la confidencialitat.

La Gisela era una bona noia, un xic tímida i introvertida, però amb molta empena i iniciativa quan alguna cosa se li passava pel cap. Era competitiva, però sempre pel bé comú. Li encantava acceptar desafiaments i allà havia trobat un dels més màgics viscuts fins a les hores: entendre tots aquells caps, totes aquelles idees delirants i totes les històries increïbles i dures que havia descobert llegint aquells documents.

Feia poc més d'una setmana que la Gisela treballava a «Beau Vallon» i la veritat és que se sentia molt integrada. Cert és que en Michel i l'Anne-Marie li havien posat tot molt fàcil.

Eren quarts de dotze i tocava canvi d'habitació. Va agafar la clau. Obre porta. Tanca porta... L'horrible soroll que feia aquell pany era exasperant i li feia venir esgarrifances. Havia d'estar ella sola en una sala adjacent amb 12 de les residents, inclosa la Noëlle. Hi havia una finestra petita que semblava un mirall des de

dins de la sala, però des de fora era un vidre amb el qual podies veure tot el que succeïa dins. Tal qual una sala d'interrogatoris de la policia.

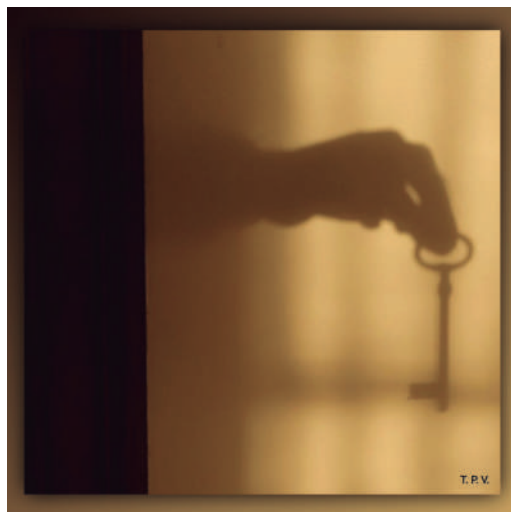
Tocava taller de cuina i van decidir plegades que farien una truita de patates amb ceba i pa amb tomàquet. Ja tenien tots els ingredients i també els estris necessaris. Així que van començar a batre ous, pelar patates i a ratllar les cebes (dos de les noies, la Nicole i la Beth no suportaven trobar trossos de ceba fregida. Odiaven la seva textura, així que se'ls hi va ocórrer ratllar-la. Donaria bon gust i no trobarien res que no fos ou ben cuit i patata).

Estaven totes ben concentrades amb la tasca que li havia tocat a cadascuna, excepte la Noëlle, que es trobava recolzada a la porta amb un ganivet a la mà. Totes li donaven l'esquena perquè és com ella se sentia més lliure. De sobte, sense adonar-se'n ningú, es va dirigir cap a la Gisela i va posar les seves mans sobre les espatlles. En Michel havia anat al lavabo un segon i l'Anne-Marie va quedar immòbil davant aquella situació. Mai li havia passat, però duia uns dies amb força angoixa. Era un treball dur i consumia molt mentalment. Estava passant una temporada molt baixa de moral.

Com anava relatant, la Noëlle va posar les seves mans sobre les espatlles de la Gisela, molt a prop del coll. A la Gisela li va canviar el color de la cara. Les galtes vermelles per la calor que feia en aquella sala es van convertir en un blanc nuclear que ni el millor lleixiu del mercat deixa la roba tan blanca. La pal·lidesa es va apoderar de la Gis (com li deien amb afecte les residents), li va augmentar la freqüència cardíaca, va

començar a patir una suor freda que la va deixar xopa en qüestió de segons i era incapaç de donar un pas endavant ni d'articular paraula. En aquell moment va arribar en Michel i va intentar obrir la porta, però la clau li va caure a terra. L'Anne-Marie encara continuava paralizada.

La Noëlle va acostar-se a la oïda de la Gisela. Davant tenia tot un públic al seus peus i va xiuxiuejar a cau d'orella la cançó: «Dos gardenias para ti...». Tothom va quedar amb la boca

oberta. La Gisela es va girar i les dues es van mirar tímidament als ulls sense verbalitzar absolutament res. Tot s'ho van dir amb la mirada. No calia res més que aquell silenci còmplice que va omplir la sala d'esperança, afecte i comprensió. La Gis havia estat acceptada per la Noëlle. Tothom sospirava.

En Michel i l'Anne-Marie van aconseguir per fi obrir la porta i tothom es va mirar i va somriure. La sala era plena d'emoció. La Gisela era una més d'aquella família inusual. S'havia guanyat la confiança de totes. S'havia guanyat la confiança de la Noëlle. Havia aconseguit treure's l'espina que duia clavada al cor.

Va ser aleshores quan es va adonar que el repte no era treballar en aquell centre de salut mental en mig d'un bosc a la part Valona de Bèlgica. L'objectiu era obrir el cor de la Noëlle amb una única clau màgica que només ella tenia.

Però, per què va ser ella l'escollida? Per què la Gis tenia aquella clau única que l'havia ajudat a obrir la porta més difícil de totes? Era la Gisela una futura infermera experta en psiquiatria o era la nova resident de «Beau Vallon»?

Realitat o ficció? Són més els que estan dins tancats sense llibertat a porta tancada o són més els que estan fora creient-se «normals i lliures»?

Reflexionem...I sobretot, aprenquem a respectar.

Charo Ramírez.

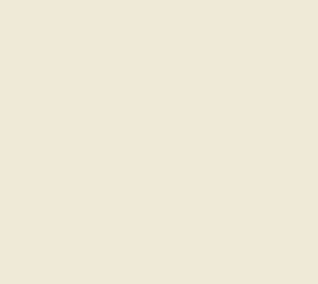
Nascuts durant l'any 2021

GRAU MARTÍN ESPINAR
27/03/2021

BINETA ALASSANE DIONE MBEGUE
01/04/2021

LLUNA CAPDEVILA GARCÍA
04/06/2021

JAN PI JARIT
10/06/2021

KOA MASIP BORDALBA
20/08/2021

NIRA GOLDVOGEL REINA
15/11/2021

EN EL RECORD

PEDRO SOLE PINEDA
25/01/2021

ALBERT BADOSA ROMANO
22/02/2021

JOSE FREIXAS TUBERT
13/08/2021

ANTONI MACIAS TRAITÉ
01/01/2021

DOLORES MIRABET AMIGO
06/03/2021

ROSA CAPDEVILA MONTEIS,
29/08/2021

CARLOS MASIAS BATLLE
06/02/2021

MARIA NASPREDA TARRES
19/03/2021

PEDRO FREIXA MARTI
01/09/2021

JUAN PRAT GELADA
12/02/2021

MONTSERRAT PALOMERAS BATLLE
07/04/2021

MARIA TERESA TURON BARTRINA
18/09/2021

LUIS COLOM COLOM
14/02/2021

ESTHER PI BADOSA
25/06/2021

TERESA BERGA JUANOLA
30/10/2021

FRANCISCO RULL SERRAT
18/02/2021

FIDEL BATLLE SARGATAL
29/06/2021

JOSÉ MANUEL FELIX VICENTE
12/12/2021

Els nostres goigs

De la gloriosa verge y mártir Santa Llúcia
de Santa Pau que se cantan.
En la sua Santa Capella del Vehinat de Treinteras.

*Puig que en cel sou amada
y en eix món de vida trista
Santa Llúcia benhaurada
guardaunos sempre vista.*

...

*Donareu lo patrimoni
als pobres de Jesu-Crist,
y vencereu al Dimoni
ab pobresa com s'es vist;
vostre Espós vos ha acusada
davant Pascasi Jurista: etc.*

...

*Ab un gavinet ansiosa
los ulls vos llavau sutil,
enviantlos cuidadosa,
per la criada al Gentil;
sens voler de ell ser esposa
vos doná Deu nova vista: etc.*

...

*Vehent vostra virginitat,
Pascasi ab furor se abrassa,
maná vos portían aviat
á una publica casa
de mundanas, mes frustada
fou de aquell vil tal requista: etc.*

...

*Vehent vostra humilitat
v gran santedat de vida,
Pascasi, lleó irritat,
vos va fer llevar la vida;
Mártir sou, y degollada
com fou Sant Joan Baptista: etc.*

...

*De Treinteras lo vehinat
y vila de Santa Pau,
á vostra gran pietat
acudan, perquè volgáu
donarlos salut y pau
en aquesta vida trista: etc.*

...

*En Venecia trasladada
sou en temps de la conquesta:
Santa Llúcia benhaurada
guardaunos sempre la vista.*

El racó de les dites

- De novembre enllà, agafa la manta i no la deixis anar.
- Any de neu, any de bé de Deu.
- La llengua d'un mal veí, pica més que un escorpi.
- Un bon aliment, fa tornar jove la gent.
- Qui no adoba la gotera, ha d'adobar la casa entera.
- Bo és poc vi, molt és verí.
- Ni menjar cansat, ni beure suat.

Endevinalles pels infants

1_Som de família robusta
I pel fred no ens espantem,
Puix que a l'estiu ens vestim
I a l'hivern ens despullem.

2_Des de dalt sembla una creu;
Pel costat, unes ulleres;
Serveix per anar corrents...,
Si no et trenques les costelles.

3_Diuen que sóc net? Potser sí.
El que sé és que faig patir.
Sóc gran amic dels infants
I no faig gaire goig als grans.

4_Entre parets blanques
Tinc cor sense tenir fetge,
Tinc pell, però no tinc carn,
De vella tothom m'estima.

5_Una pedra que camina sense ser pedra,
Té quatre cames i no és ovella,
Té ous i no és gallineta.

6_Sóc tota jo morenor,
Rival de les confitures,
I em veuràs moltes vegades
Pel nas de les criatures.

Els nens i nenes de l'escola, els i les mestres i tot el personal no docent passem moltes hores plegats, moltes hores a l'escola, una escola que estimem. Per això, hem volgut saber què és el que més agrada de l'escola a la mainada de Santa Pau.

QUÈ ENS AGRADA DE L'ESCOLA?

Ens agrada molt el pati

Perquè et pots esbargir i jugar; perquè hi corre l'aire i és molt gran; per les coses que hi ha; perquè hi podem jugar a futbol, a tennis taula, al saltador...

Les festes de l'escola ens diverteixen

Perquè ens agrada fer panellets i anar a buscar castanyes per a la Castanyada, disfressar-nos i pintar-nos per Carnestoltes i ballar les mascotes a final de curs!

I ens agraden els/les mestres i els/les companys/es

Perquè ens ajuden i perquè són simpàtics i simpàtiques.

Ens encanten les colònies

Perquè és una possibilitat d'estar amb els companys i companyes a l'aire lliure i a un lloc diferent de l'escola.

També ens agraden les sortides

Perquè aprenem coses de la natura, perquè canviem de ritme i perquè estem a l'aire lliure.

A MÉS A MÉS, ENS AGRADA...

Fer projectes i tallers

Perquè aprenem moltes coses diferents i de manera divertida.

Treballar per racons

Perquè podem treballar amb els amics i perquè podem pintar, experimentar, fer construccions...

Educació física i psico

Perquè ens agrada l'esport, perquè podem córrer i perquè fem jocs molt divertits.

La biblioteca

Perquè expliquem contes i podem llegir, perquè cada llibre és un món per explorar i perquè hi ha molts llibres.

La música

Perquè fem activitats i jocs musicals divertits.

Extraescolars 21/22

AFA ESCOLA JOAN MARAGALL

UKELELE

Jèssica Mellado
Dilluns
de 16.30 a 17.30h
Cursos: P4-1r
6 nens i nenes

Pigment

Marià Vayreda i
Eva Vendrell
Dijous: 16.30 a 17.40h
Curs: 1r
7 nens i nenes

Anglès

Claude Idiomes
Dilluns (1r i 2n)
i
dijous (3r)
de 16.30 a 17.30h
14 nens i nenes

LA VIDA QUOTIDIANA A L'ESCOLA :

Temps De Tardor

La tardor dona l'oportunitat als infants de manipular / descobrir...
amb els diferents materials: castanyes, fulles, pells, pinyes...

Els infants perceben un munt de sensacions:
mirar, tocar, olorar, sentir...

I infinites possibilitats que poc a poc aniran descobrint.

Els infants fan comprovacions :
Omplir / buidar, treure/ posar...

És un plaer compartir moments junts.

El Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) és un organisme públic format per la Generalitat de Catalunya i 135 administracions més, i té l'objectiu de facilitar el coneixement del català i afavorir-ne l'ús en tots els àmbits. El CPNL disposa d'una xarxa territorial de 22 centres de normalització a tot Catalunya i 146 punts d'atenció.

El Centre de Normalització Lingüística de Girona comprèn 19 oficines de català que donen servei a l'Alt i al Baix Empordà, al Gironès, al Pla de l'Estany, a La Selva, a la Garrotxa i al Ripollès.

Què ofereixen els serveis de Català?

- **Un servei d'assessorament lingüístic (SAL)** adreçat a entitats, empreses, organismes públics i privats. L'objectiu és donar eines per treballar correctament en català a través d'una atenció personalitzada i un mètode propi de revisió de textos.
- **Formació en llengua catalana**, amb cursos regulars i cursos especialitzats. Els regulars s'estructuren en cicles de tres mòduls (Bàsic, Elemental, Intermedi i Suficiència), de tres mesos cadascun. Al final de cada cicle hi ha un examen oficial per obtenir el títol d'A2, B1, B2 i C1 de llengua catalana. També s'ofereixen cursos de nivell superior, que són anuals i donen accés al títol de C2 de llengua catalana.
 - El catàleg de cursos específics (des de seminaris web de dues hores fins a tallers o sessions de 6, 10 o 20 hores) es pot consultar a <https://www.cpnl.cat/cursos-de-catala/cursos-especialitzats/>
- **Foment de l'ús de la llengua**, a través de campanyes concretes en determinats àmbits i també mitjançant projectes com el Voluntariat per la llengua (www.vxl.cat), que connecta persones voluntàries que tenen el català com a llengua habitual amb persones que l'estan aprenent perquè complementin i accelerin l'aprenentatge. El format habitual són les parelles lingüístiques, però també es poden fer grups de conversa o altres modalitats adaptades a l'organisme que ho sol·liciti.

A la Garrotxa, el Servei de Català d'Olot-la Garrotxa està ubicat a l'edifici de Can Monsà, al carrer de Joan Pere Fontanella, 3, d'Olot. Atesa les característiques de la comarca, molta activitat es desenvolupa a Olot (que és la capital i el nucli amb més població), però també dona servei a la resta de municipis de la comarca i canalitza moltes actuacions mitjançant el Consell Comarcal de la Garrotxa.

Tota la informació és al web www.cpnl.cat/olot-garrotxa
L'adreça de correu electrònic és: olot-garrotxa@cpnl.cat i el telèfon: 972 27 09 02.

TURA SOLER

PERIODISTA I AUTORA DEL LLIBRE 'EL PANTÀ MALEÏT'

“A Susqueda mai no hi he anat sola”

JORDI CAMPS I LINNELL - SUSQUEDA (LA SELVA)

L'assassinat l'agost del 2017 d'una parella de joves al pantà de Susqueda continua sense resoldre's i acumulant massa interrogants. Un doble crim que continua sent un misteri i que la periodista de successos i investigació d'El Punt Avui Tura Soler, que l'ha relatat a les planes d'aquest diari, ara n'ha escrit una novel·la, tan rigorosa a l'hora d'esplaiar-se detallant cada fet i prova, com literàriament addictiva. El pantà maleït (publicat a La Campana i en castellà, A orillas del pantano, a Península) es presentarà a Barcelona el 16 de novembre i a Girona el 22. La seva il·l·lusió és que el seu estigui al costat del nou llibre de l'estimat Andrea Camilleri.

- A què es deu l'èxit i repercussió que té la novel·la?

Crec que en bona part és per la volada i projecció que últimament estan tenint els temes de successos, a partir de l'emissió de Crims a casa nostra. Bé, l'èxit d'aquest tipus de notícies hi era, però abans hi havia com una mena de recança a reconèixer que els llegies o t'agradaven. El periodisme de successos sempre ha tingut molts lectors, però no se'ns valorava. Sempre hem estat el germà petit. Ara en canvi se'ns valora.

- Abans de tractar el crim, fa un preludi amb altres casos que han passat a Susqueda. És, com titula, un lloc “maleït”?

A veure, és un lloc on hi conflueixen molts successos. Per culpa de la meua veterania, mentre investigava el cas anava rememorant-ne d'altres que m'havia trobat aquí. I al llibre intento fer un recorregut d'aquests a l'escenari on es perden la Paula i en Marc. Arreu, les zones amb estanys i embassaments són tradicionalment llocs amb enigmes, misteris i fets amagats. És extrapolable a qualsevol altre racó del món.

- A 'Estampes del segrest d'Olot' (1995) ja va novel·lar el cas de la farmacèutica. Per què aquest format novament?

Suposo perquè m'és més atractiu, quan has passat tant temps escrivint els fets reals periodísticament, tot i que m'és extremadament difícil fer ficció. El que faig és novel·lar la realitat a partir de fets reals.

- Quants cops ha visitat Susqueda des del crim?

Moltíssimes vegades! I sí que és veritat que no hi vaig mai sola. Vulguis o no tens un cert temor a anar a aquell espai. Està justificat i mira que el lloc és meravellós. Susqueda és un paradís terrenal, a nivell paisatgístic i natural. Però és clar, penses, si dues persones joves i innocents han anat allà i els han tirotejat. Allà hi anava a buscar testimonis, com Bartomeu Soler, amb qui acabo establint un feeling però mai t'acabes de refiar. Pensa que quan em parlaven d'ell era aquell home estrany que viu emboscacat allà i que posa trampes perquè ningú no s'acosti a la seva baraca... Per això sempre anava acompanyada de dos homes fantàstics, tots dos policies, que també tenien la inquietud per saber més i em protegien.

- Ha tingut més ajudants: “l'amic invisible”, a qui dedica el llibre.

Sí, el confident secret, l'informador anònim. Jo no sé qui és. És una persona que ha contactat amb mi diverses vegades, m'ha donat pistes i paràmetres per seguir, dades de personatges, de llocs i històries. No és una figura literària, és real. És la primera vegada

que contacta amb mi. El seu perfil a les xarxes socials és enigmàtic: “Trobarem la veritat i no tan sols ens recordarem de les dificultats que ens han posat els nostres enemics sinó també de la falta d’ajuda dels amics.”

- I qui no li assegura que potser és un ‘enemic’?

Sí, ja em vaig plantejar si és d’aquells que et volen despistar. Però la realitat és que si aconseguia estirar algun dels seus fils realment donava els resultats que em deia. M’ha ajudat molt!

- Encara hi ha massa interrogants en el cas. El mateix sospitós oficial.

A Jordi Magentí el que li pesa molt és el seu passat. Va matar la seva dona el 1997. I l’acusació sobre ell es basa en el seu propi perfil, una persona impulsiva, capaç de matar; i ningú ho pot negar. Però aleshores els interrogants surten i no hi ha respostes, ni per al més important: per què maten en Marc i la Paula, quin és el mòbil de l’assassinat? L’altre dubte és on es va produir el crim. Sí que hi ha proves que es veu el seu cotxe, però no que fossin ells que el conduïxin. Fins que no apareixen 32 dies després, l’última imatge d’ells era la del matí del 24 d’agost quan entren a l’oficina de La Caixa de la Celleria. El senyal dels seus mòbils es perd a la zona del pantà. La Rierica s’estableix com a possible escenari del crim, on Magentí solia anar a pescar, però no hi ha proves materials a nivell judicial de la coincidència espai-temps entre ell i els joves, ni cap vinculació de les 157 proves realitzades del seu ADN amb les víctimes.

- Així com t’ho has fet per narrar el relat?

Faig tota una trama a partir d’episodis que han passat de veritat. El que jo no puc demostrar, no en faig cap teoria. Faig una successió de fets a través de personatges diferents. Hi ha molts buits és clar. Quan em diuen què passarà amb la sentència si contradiu el que expliques, els dic que no, perquè el que jo explico és el que sé que ha passat i ho tinc contrastat o ho han viscut algun dels personatges. El que el pantà amaga no ho sé. Hi ha aquella famosa frase que diu: la realitat judicial i la veritat real són dues, a vegades coincideixen però a vegades no.

- El relat està farcit de personatges secundaris. Un que mereixeria un llibre a part, és Bartomeu Soler.

En la mesura que jo entenc que és un personatge clau, perquè viu al punt més proper del lloc on es van tro-

bar els cadàvers, on desapareix el cotxe, trobar-lo era bàsic. El personatge va prenent importància, a més de ser peculiar. La seva cabana, ja de per si és extraordinària: situada en un lloc estratègic i de difícil accés, ho pot veure tot i ell passar desapercebut. Bartomeu sabia moltes coses de les persones que freqüentaven la zona, però en canvi no aportava res dels dies clau en què va succeir el doble crim... Bé, deia que no havia vist res.

- Creu que se sabrà mai què va passar?

Jo només puc explicar i creure el que he vist i tinc contrastat. Llavors, si se sabrà mai, espero que sí. Confio que algun dia es pugui resoldre l’interrogant de per què van matar en Marc i la Paula, perquè és una necessitat per a la societat i, sobretot, per a les seves famílies. És una gran injustícia que no ho puguin saber.

- Dona per a un ‘Crims’?

Hauria de respondre en Carles Porta. Però sí! Ja m’han estat gravant.

- ‘Crims’ l’ha fet mediàtica, després de trenta anys de bagatge professional. És d’agrair o injust?

M’he passat la vida picant pedra, fent periodisme de proximitat. M’han premiat amb el Carles Rahola [un per Susqueda i l’altre per l’entrevista a l’assassí en sèrie de la Caritat], però ha estat sortir a quatre episodis de Crims i que em reconguin al bosc caçant bolets. “Mira, és la reportera de Crims!”. Deu ser això la màgia de la tele. El que més m’agrada és que ha revaloritzat la nostra tasca periodística.

- Com és que és un referent a la professió?

Treball de formigueta. A diferència d’altres especialitats del periodisme, a successos els protagonistes no tenen interès a sortir i en fugen. Aconseguir dades i fonts és molt més complex. Per això quan n’aconsegim, interessa tant a tothom.

Xerrada informativa

sobre les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF)

El passat divendres 22 d'octubre es va celebrar al Centre Cívic de Santa Pau una xerrada informativa sobre les ADF. Per a l'exposició es va comptar amb membres de l'ADF Garrotxa i del Sigma a més del president de l'ADF Santa Pau. Entre els assistents s'hi van aplegar diferents interessats, tant a nivell particular com en representació de diferents associacions del municipi (propietaris forestals, pagesos, caçadors, Colla Santa Pau, BTT, etc.).

L'objectiu principal era donar a conèixer aquesta entitat als veïns del poble exposant quines són les seves principals funcions i com estan organitzades aquestes associacions, tan internament com coordinades a nivell de Catalunya. En aquest sentit, cal ressaltar l'excel·lent exposició d'en Xavier Quintana, membre de l'ADF Garrotxa i coordinador comarcal.

Principalment, la tasca de les Agrupacions de Defensa Forestal se centra en la prevenció i la lluita contra els incendis forestals, que es resumeix en els següents punts:

- Elaboració i execució col·lectiva de programes de vigilància i prevenció d'incendis forestals.
- Col·laboració activa en l'organització, el control i l'execució de mesures dictades per l'administració competent en la lluita contra els incendis forestals.
- Realització de campanyes de divulgació entre els titulars de terrenys forestals sobre les accions de prevenció i lluita contra els incendis forestals.
- Sensibilització de la població rural i urbana en el territori de l'ADF.
- Execució de plans de prevenció, creació i manteniment d'infraestructura, xarxa de camins i punts d'aigua.
- Suport a l'extinció d'incendis forestals.

Un altre objectiu de la trobada era exposar la feina que ve realitzant l'ADF Santa Pau. En aquest sentit, el seu president, en Josep Maria Collellmir, va comentar que actualment, a part del manteniment de la maquinària (tractor, mitja-canya, etc.) es treballa segons les indicacions del Pla de Prevenció d'Incendis (PPI). Va ressaltar que actualment s'estan centrant els esforços en la neteja de sotabosc per reduir la càrrega de biomassa forestal a la zona del Coll de Colitzà. Aquesta zona, que limita amb el municipi veí de Mieres, està identificada com la via d'entrada més probable d'un incendi forestal al nostre municipi.

Finalment i després de diferents intervencions dels assistents i amb l'objectiu de dinamitzar l'ADF Santa Pau es va fer una crida sobre la necessitat de comptar amb un grup de voluntaris. Per tal que una ADF sigui operativa i dinàmica requereix un grup de voluntaris organitzat, tal com existeix en altres municipis de la Garrotxa i de Catalunya. Aquests reben una formació que els permet participar amb suficients garanties en les diferents actuacions en les quals participen i a més, coberts per una assegurança. Finalitzada la xerrada ja van sorgir alguns interessats en formar un grup de voluntaris de l'ADF Santa Pau, fet que ha de ser el punt de partida per a potenciar aquesta associació en el nostre municipi.

Hem de tenir en compte que Santa Pau té una extensió important de boscos i amb continuïtat cap als municipis veïns. En principi tenim la sort de no patir incendis forestals, ja que el nivell de risc és baix i podem estar relativament tranquils a curt termini. D'altra banda, tenint en compte el context de canvi climàtic en el qual ens trobem no ens podem relaxar ni adormir. Aleshores una eina com és l'ADF s'ha de potenciar, tenir-la a punt i anar-la utilitzant, en la mesura del possible, per a la defensa i conservació del nostre apreciat entorn natural.

Marc Pagès

Regidor de patrimoni natural, transició energètica i agricultura

ESPORT

Tot i que encara tenim la Covid-19 entre nosaltres aquest 2021 hem pogut practicar més esport. Gran part de la població se li ha administrat la pauta vacunal contra el virus i la influència ha disminuït.

En el món de l'esport hem tingut molta cura a l'hora de celebrar actes i esdeveniments, seguint els protocols de Salut de la Generalitat de Catalunya i observant els índexs de contagis. Aquest any hem pogut celebrar la majoria d'esdeveniments esportius del poble amb un gran èxit de participació, ja que l'any passat es van suspendre i la gent estava entusiasmada en tornar-hi a participar.

Aquest 2021 hem celebrat la "Cursa amb bici de la BTT" amb una participació de 320 persones, la "Cursa de la Fageda" amb 700 persones inscrites i la "Caminada Solidària" anual que organitza la Creu Roja la Garrotxa que aquest any va escollir el nostre municipi amb 220 participants.

El nostre equip de futbol, tot i viure un any complicat, ha competit a la categoria de tercera catalana, i els veïns de Santa Pau els ha acompanyat i animat.

Les nostres instal·lacions esportives han pogut estar sempre obertes. La pista de tennis i pàdel han obtingut una gran ocupació.

Vam organitzar un torneig de pàdel, esport poc conegut encara, però que de mica en mica va guanyant nous jugadors. El torneig va tenir una bona participació i es va organitzar amb format d'intercanvi de parelles. Aquest format estava pensat per passar un bon dia fent esport i no tant amb la competició.

Tot i no ser un any normal hem pogut participar i gaudir de l'esport. Esperem que l'any que ve tot estigui millor i puguem celebrar tots els esdeveniments esportius que desitgem els veïns de Santa Pau.

LA CASTANYADA

Aquest any l'ajuntament ha portat a terme per primera vegada una castanyada popular a la plaça Major, la qual va gaudir d'un èxit de participació, amb jocs infantils per als més petits, castanyes i crispets per a tothom.

Volem agrair l'ajuda d'en Vidal i la Cristina Ramon que sempre hi són per donar un cop de mà.

EL TIÓ

Aquest any el tió va aparèixer a la plaça Major, això ens va permetre gaudir d'un dels moments més màgics de l'any en aquest indret meravellós del nostre poble i com va passar amb la Castanyada, les rialles i corredisses van emplenar el nostre poble.

CURSA DE SANT SILVESTRE

També vam poder reeditar la cursa de Sant Silvestre, la cursa de l'home dels nassos que no havíem pogut tornar a fer des del 2019. Com a la primera edició, aquesta va ser un èxit de participació i ja estem pensant com ampliar-la en la següent edició.

ELS 3 REIS

A principi del 2021 les majestats els reis d'Orient van haver de venir amb les mesures Covid, però això no va impedir que gràcies a l'AFA i a tota la gent que col·labora amb la cavalcada poguessin portar la il·lusió als més petits.

Hamsa i Abdelah

En Hamsa i n'Abdelah són dos joves del Marroc que fa tres anys que viuen al nostre país, han estat tutelats per la Generalitat fins que van fer 18 anys. Van ser seleccionats per a participar en un programa per a joves extutelats de la Generalitat a través del SOC i això els va permetre treballar un any a la brigada municipal de Santa Pau.

Van arribar amb 17 anys, sols, sense saber l'idioma, ni tenir cap persona coneguda aquí. Ara parlen castellà, entenen perfectament el català, però encara els costa parlar-lo.

Tots dos tenen històries increïbles per a la seva edat. Escoltant el periple de com han arribat aquí se li posa a una la pell de gallina. Porten tota la vida estalviant per a tenir una oportunitat, ja que al seu país no veuen cap tipus de futur per a ells.

- Com viu la vostra família aquest fet?

Abdelah: Abans no estaven molt contents perquè no teníem papers, no teníem feina... i això els preocupava molt, i sempre estaven pendents de nosaltres, si estàvem bé o no. Ara ens ha canviat la vida, feia tres anys que no havia vist la família i ara amb aquesta feia i el fet de tenir papers m'ha permès poder viatjar al Marroc i veure'ls. Va ser una cosa increïble poder tornar a veure la família i els amics.

Hamsa: Jo encara no he pogut viatjar per veure'ls, porto així tres anys. Però els ajudem des d'aquí, estan molt contents perquè els podem ajudar econòmicament cada mes.

- Ara que acaba la vostra experiència aquí, si entressin dos joves nous quins consells els donaríeu?

Hamsa: que intentin treballar molt.

Abdelah: que s'esforcin molt i que mostrin molt respecte. Aquesta paraula "esforç" és molt important, i ho han de saber.

- Sabeu que estan molt contents amb vosaltres? Que us trobaran a faltar?

Abdelah: esperem que aquests dos joves que entrin nous s'esforcin com ho hem fet nosaltres. Aquest poble és meravellós i ojalà em pogués quedar a treballar aquí tota la vida. Ens encanta tota la gent que viu en aquest poble, tothom ens ha ajudat.

- Com us ha canviat la vida socialment el fet d'haver pogut treballar aquí durant un any?

Abdelah: hem conegut molta gent, abans no ens relacionàvem amb gaire gent. La nostra vida era molt difícil i ara és més fàcil.

Hamsa: estàvem molt de temps al pis, sortíem poc, o estudiàvem o érem al pis. En canvi, ara hem après moltes coses, hem conegut molta gent que ens ha ajudat.

Hamsa: ens encantaria viure aquí, Santa Pau és un lloc molt acollidor.

- Però per a la gent jove a vegades Santa Pau resulta un indret poc atractiu... realment voldríeu viure aquí?

Abdelah: Santa Pau és fantàstic, no és un poble gens avorrit per a la gent jove. Si treballes aquí és un poble molt bonic. És petit i turístic, hi ha molt moviment.

- Què és el que us agrada més de Santa Pau?

(tots dos alhora) LA GENT!!

Abdelah: La gent ens ha respectat i no havíem trobat gent com la de Santa Pau, t'ho dic de cor, sóc molt sincer que la gent és molt maca.

- Cap on va el vostre futur ara que acabeu aquesta etapa?

Abdelah: jo de moment estic bucant feina, he fet alguna entrevista i espero trobar-ne aviat. (després d'aquesta entrevista n'Abdelah va trobar feina)

Hamsa: he trobat feina, començo la setmana que ve. Al costat del Consorci en un forn de pa. Tenim moltes ganes d'aprendre coses.

- Què us emporteu d'aquesta experiència?

Abdelah: m'agradaria dir una cosa als nois que vindran: "escolteu en Quim" si escoltes en Quim aprendran moltes coses. La veritat i t'ho diem de debó amb en Quim hem après moltes coses que no sabíem i que no crèiem que aprendríem mai. En Quim per mi és com el meu germà. En Quim et vol ajudar, et vol mostrar coses... a vegades s'enfada (riuen). Ha estat com un mestre per nosaltres i ens ha motivat molt.

Hamsa: hem treballat amb en Tat, però molt més amb en Quim.

Abdelah: volem donar les gràcies a l'Ajuntament, a Santa Pau, a tota la gent perquè ens ha donat una oportunitat. Quan sentim que la gent està contenta amb la nostra feina o com hem treballat, això ens ajuda a seguir i ens agrada molt.

Una nova edició dels premis Salvador Reixach

El primer dissabte d'octubre com ja ve essent tradicional en el nostre calendari de festes i activitats locals, es va portar a terme una nova edició – la 21a- dels premis Salvador Reixach, en reconeixement de la memòria del professor i historiador santpauenc. L'acte es va realitzar per segona vegada al pavelló Poliesportiu Municipal per tal de poder complir amb les mesures de seguretat imposades per l'actual pandèmia de la Covid-19.

A la convocatòria d'aquest any s'hi van presentar 47 treballs i projectes de Batxillerat i Cicles formatius, tot un rècord en la història dels premis.

El quadre d'honor dels treballs guardonats va ser el següent:

BATXILLERAT

Modalitat II REPÚBLICA I GUERRA CIVIL

La fortificació de la frontera francoespanyola. Dues cares de la mateixa moneda. Autora, Clara Jordà Pinatella.

Modalitat SOCIALS

Sexualitat daurada, sexualitat silenciada. Autora, Mina Cañada Roca.

Modalitat ARTS I DISSENY

Composició d'una suite musical a partir d'una obra literària. Autora, Queralt Planas Masdevall.

Modalitat HUMANITATS I COMUNICACIÓ

Frau electoral o cop d'estat a Bolívia. La mediatització de la política a través del Twitter i els mitjans de comunicació durant la crisi política de la tardor de 2019. Autor, Uxío Beceiro García.

CICLES FORMATIUS

Modalitat ARTS I COMUNICACIÓ

Projecte LUD. Autora, Lúcia Molinero Oliveras

Modalitat EMPRENEDORIA I EMPRESA

Projecte The Van lab. Autores, Bruna Cardús Andreu i Anna Reixach Córdoba

Modalitat ANÀLISI I GESTIÓ

Projecte Real Food. Autores, Neri Slavova Kyuruleva i Sheila Martínez Fret.

Premis especials transversals a totes les modalitats:

Millor Treball de Temàtica Educativa

L'educació afectiva a les aules. Autor, Quim Ribas Martínez.

Millor Treball Comarcal

Esquerdes latents. Autora, Bela Guillaumes Rius.

L'acte va estar novament conduït magníficament per la Mònica Font i va comptar amb una nombrosa assistència de públic, format bàsicament pels estudiants participants i les seves famílies, professorat dels centres docents, patrocinadors dels premis i també amb la presència de l'alcalde de Santa Pau, Pep Companys, Mariona Camps, en representació de l'Ajuntament d'Olot, Aniol Sellabona, en representació del Consell Comarcal, Lluís Amat, per la Diputació de Girona, Narcís Feixas pels Amics de Santa Pau, així com de l'Albert, la Blanca, la Roser i en Jaume, membres de la família d'en Salvador.

Per altra banda, el jurat va voler destacar l'alt nivell dels treballs i projectes presentats, provinents de 17 instituts d'ensenyament secundari d'Olot, Banyoles, Blanes, Figueres, Girona, Palafrugell, Torelló, Masies de Voltregà i Lleida.

El president del PEHOC, en Miquel Àngel Fumanal, va ser qui va posar el tret de sortida a l'acte, mentre que l'alcalde de Santa Pau, en Pep Companys en va fer la cloenda. Durant l'acte també hi va haver tres excel·lents actuacions musicals que com és costum, van anar a càrrec d'alumnes i professors de l'Escola Municipal de Música, "Xavier Montsalvatge" d'Olot. Finalment, el grup Santa Pau Activa ens va oferir el tradicional refrigeri. Només em resta donar les gràcies a tota la gent de Santa Pau que va fer possible que l'acte, malgrat les circumstàncies actuals, sortís tan bé.

El 80è aniversari de l'extermini del santapauenc **Lluís Masó Subiràs** el 6 de desembre de 1941

El dia 6 de setembre d'aquest 2021 va fer 80 anys de la mort del santapauenc Lluís Masó Subiràs al camp de concentració de Mauthausen - Gusen. Per commemorar aquesta data l'ajuntament de Santa Pau a través de la regidora Cristina Capó, va dur a terme unes jornades sobre memòria històrica i prevenció del feixisme.

Donaven el tret de sortida amb una taula rodona: Prevenir l'odi, impossibilitar la barbàrie (La lluita contra l'extrema dreta als Països Catalans, l'Estat espanyol i Europa, avui) amb Jordi Borràs (qui finalment no va poder assistir per motius personals), Miquel Ramos, autor del llibre *De los neocons a los neonazis*. La derecha radical en el Estado español que ens va oferir una radiografia de la situació actual de l'extrema dreta. Alba Sidera es va connectar des d'Itàlia per oferir una visió des del cas italià amb la seva obra *Feixisme persistent*.

EL divendres els Ovidi4 de la mà del gran mestre Toti Soler ens oferien un dels millors concerts que s'han vist mai a Santa Pau. Amb la sensacional i meravellosa veu de Mireia Vives ens endinsàvem en un univers ovidià de la mà d'unes de les guitarres que marcaran també la història musical dels països catalans, la de Borja Penalba; sense faltar els punyents missatges de David Caño i el guió del nostre estimat David Fernàndez.

Aquestes jornades les van tancar l'ofrena floral al mirador Lluís Masó i l'obertura de la placa a n'en Lluís Masó, sense oblidar la impactant cançó tocada pels Ovidi4 amb Toti Soler "Morir a Ravensbrück"

A la tarda a mans del nostre historiador local i professor d'història de l'INS Montsacopa, Albert Planas, ens va presentar juntament amb el president de l'Amical d'antics guerrillers, Raül Valls i el director Marc Planagumà; el documental Cisquet i el seu germà. Un treball de recuperació de la memòria dels que van seguir la lluita armada amb l'esperança que la fi de la II Guerra Mundial tornés la República al nostre país.

CASALET I CASAL DE JOVES

Aquest estiu vam poder portar a terme les activitats d'estiu característiques del nostre municipi.

Pels més petits el casal d'estiu, tot i que arran dels casos Còvid que afectaven al nostre municipi només es va portar a terme el mes de juliol.

Un any més els joves van poder participar de les brigades i prebrigades per així participar de les activitats pertinents i tenir cura del nostre municipi.

I per últim, l'Ajuntament va contractar dos joves del municipi en el marc del programa "Empesca't la primera feina" on es contracte laboralment a dos joves del nostre municipi perquè entrin en contacte amb el món laboral a través de l'ajuntament de Santa Pau.

JUNTA CLUB POLIESPORTIU SANTA PAU

Jan Padrosa i Xevi Canal

- Quina és la situació actual del club?

(Parla en Jan Padrosa) La situació actual és que hem decidit posar eleccions el mes de juny, portem 16 anys al capdavant del club, veiem que la cosa no prospera i creiem que hem de fer un pas endavant i convèncer a la gent per poder formar una Junta nova amb cara i ulls, perquè si continua així, la cosa s'anirà apagant fins que no quedi res.

Creiem que hem d'intentar fer futbol base, amb un equip o dos cada any, però per fer això necessitem la col·laboració de molta gent, cal fer una Junta potent i a partir d'aquí hi ha moltes coses a fer si som molta gent.

- Actualment, tireu vosaltres dos sols del carro, quina feina comporta tot això?

Ara tenim un equip de futbol 11 que milita a 3a catalana, tenim algun jugador del poble, també organitzem una BTT a l'any, la marxa del Passabigues i la Cursa de la Fageda.

Un cop a l'any muntem una quina a Ca la Guapa, però fa dos anys que no la podem portar a terme arran de la Covid-19, fem números de loteria..., un any vam organitzar la Pujada de Sant Jordi, que per cert va ploure i no vam poder-hi anar.

La feina més feixuga i important és el dia a dia amb aquest equip de futbol, no és la feina en si, sinó que només som dues persones que ho portem i això és molt carregós, perquè sempre hi hem de ser, ja que no hi ha substituïts.

La idea ha de passar per fer-ho créixer i ser gent per poder-ho gestionar tot. Si no ho fem així jo no continuaré com a Junta ni com a president, tant de bo en surtin uns altres i poder-los ajudar

tant com puguem, però no podem continuar així, això ha tocat fons des del meu punt de vista.

- Si no apareix un relleu que passarà amb el club?

Doncs que no hi haurà futbol, i si això passa les instal·lacions s'aniran perdent, s'haurà de canviar la gestió del club, com el tema llums se n'hauria de fer càrrec l'ajuntament, es perdran les quotes dels socis que hi ha actualment, no vol dir que en uns anys no aparegui una junta nova, però haurà d'arrancar de zero i tornar a buscar tots els socis i no sabem si la gent si enganxaria o no. Ara seria molt trist perdre això, perquè tot això ja està muntat, tenim els socis amb una quota que no s'ha pujat mai. Actualment, estem sobre uns 180 socis, hem perdut gent gran que ja no hi és. Si tenim una junta potent es pot dedicar temps a recaptar socis a captar propaganda, es poden repartir les tasques i gestionar el club amb repartició de tasques, si es fes així la cosa pot anar creixent i creiem que pot anar millor, ara tot això ho portem en Xevi i jo.

- Estem parlant que es perdria un club amb molta història en aquest cas.

El club es va fundar el 1978, portem 44 anys d'història. Gairebé mig segle. Aquest club el va fundar la gent del poble, quan hi havia en Jordi de mestre, les primeres casetes i les grades les va fer la gent, també la pista que hi ha on ara hi ha la pista de pàdel. En aquell moment hi havia molta afició, només es feia futbol i això s'ha d'anar perdent. És una pena que es perdi una cosa que s'havia fet entre tots i tothom hi havia participat.

- Quina solució creieu que s'hauria de plantejar?

La nostra opinió és aconseguir una Junta potent, amb cara i ulls i que es pugui treballar. A partir d'aquí doncs es poden fer moltes coses. Des de bàsquet que tenim unes instal·lacions o qui diu bàsquet diu vòlei, també es pot fer futbol 7, tenim una escola amb mainada que no s'aprofita, els nens i nenes han d'anar a jugar fora.

Però per fer això necessitem gent a la Junta, sense gent no es pot fer res. I per continuar portant un equip com fem fins ara... fa 12 anys que anem així i creiem que s'ha de canviar.

- Quants anys fa que ho porteu sols?

En Xevi i jo junts 12, (fan una mica de repàs de qui ha estat liderant aquest projecte) va estar dos anys amb en Cinto, amb en Pep Bodega, 4 anys amb en Sastre, després va venir en Pep del Camó

i en Què Dorca.

En Xevi va entrar per donar un cop de mà per fer la part econòmica, ja que en el moment que va entrar encara treballa. Un portava la part econòmica i l'altre l'esportiva.

- Us agradaria transmetre alguna cosa a la gent que llegirà aquestes línies?

(riuen) Que la gent s'engresqui que és una cosa del poble i si no es perdrà i si això passa ens sabrà molt greu a tots i més havent-hi mainada que en pot gaudir de tot això.

Creiem que la gent ho ha de valorar... si ho volem deixar perdre o no.

CASAL DE LA GENT GRAN DE SANTA PAU

El nostre col·lectiu, durant la seva llarga trajectòria, ha aplegat bona part de les persones amb més experiències de Santa Pau. Mireu si l'experiència acumulada és nombrosa que, si sumem els anys dels socis actuals del Casal de la Gent Gran de Santa Pau i els retrocedim en el temps, sabeu on arribaríem?, a l'edat de pedra!

Tantes vivències són un actiu molt valuós, un preuat patrimoni del qual, a voltes, no en som conscients, però que incideix en la nostra manera de fer, de pensar i de copsar tot el que ens envolta d'una manera més objectiva i més assossegada.

Això no vol pas dir que el nostre col·lectiu prioritzi la inactivitat, ans al contrari!

D'acord amb les nostres possibilitats, cal estar actius i integrats a la societat de la qual formem part amb tots els matisos propis de la nostra idiosincràsia.

Per tot plegat, des de la Junta del Casal de la Gent Gran de Santa Pau volem col·laborar al fet que la nostra Associació sigui un col·lectiu viu, útil, d'amistat, de trobades socials sense pressions i plaent per a tots els socis que, sortosament, a poc a poc, cada dia en són més.

Sempre que la situació sanitària ho permeti, volem mantenir tots els actes i totes les activitats que tradicionalment es fan des del Casal, a més d'afegir-ne de noves:

BERENARS DE CINE

Un cop al mes, està previst oferir una pel·lícula acompanyada d'un berenar. Comptem amb el cinèfil Jordi Teis que, en cada sessió, s'encarregarà de fer una petita introducció al film.

CONÈIXER LES NOSTRES FONTS

Ens hem proposat fer un recorregut per totes (o quasi totes) les fonts de Santa Pau, estiguin o no actives.

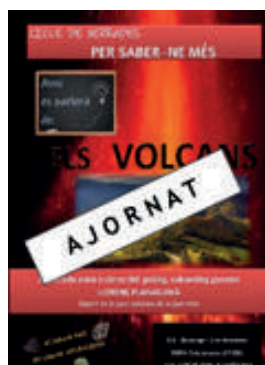
Una caminada seguida d'un bon esmorzar en agradable companyia.

La primera font ha estat la del Consol.

PER SABER-NE MÉS

Sota aquest títol hi ha previst un cicle de xerrades sobre temes d'actualitat. La primera xerrada, que per motius de la Covid ha estat ajornada, anirà a càrrec del científic garrotxí Llorenç Planagumà que ens parlarà del passat, present i futur dels nostres volcans.

S'està fent un recull de **RECEPTES DE PLATS TRADICIONALS DE CASA NOSTRA.**

Ja en tenim unes quantes. Hi ha molta experiència culinària en els nostres associats i pensem que cal deixar-ne constància.

TALLER DE NOVES TECNOLOGIES

A través de la Creu Roja de la Garrotxa, a la nova seu del Casal de la Gent Gran, l'edifici de Can Vayreda, es va organitzar un taller per a comprendre una mica millor algunes de les noves tecnologies que els temps actuals ens ofereixen.

En aquesta ocasió, dues persones de la Creu Roja ens varen resoldre dubtes referents al mòbil, eina que avui dia ens cal a tots tindre a punt.

No descartem de tornar a repetir el taller. Val la pena!

Ens agradaria comptar, des del Sallent fins a Can Blanc, amb la col·laboració i suggeriments de tothom, socis i no socis.

Treballarem perquè el Casal de la Gent Gran de Santa Pau sigui una entitat dinàmica i compromesa amb tota la gent del nostre municipi.

JUNTA DEL CASAL DE LA GENT GRAN
DE SANTA PAU

Per a fer-vos socis ens trobareu a:

Can Vayreda, Plaça Major, 1 – Local social

Dimarts i dijous de 5 a 7 de la tarda

O, trucant al mòbil: 609 345 206

Els Marxosos

10è aniversari playback festa Major de Santa Pau!

Ja s'acaba el 2021, i enguany l'Associació Lúdica i Cultural els Marxosos de Santa Pau no ha pogut realitzar gran part de les seves activitats a causa de l'actual pandèmia de la COVID-19. De fet, en l'anul·lar-se ja de bon principi la celebració del carnestoltes, solament s'ha pogut portar a terme el Playback de la festa Major de Santa Pau.

I tot s'ha de dir, va ser una sort poder fer l'activitat, ja que aquest any 2021 ha estat la desena edició del nostre Playback i així ho hem pogut celebrar tal com es mereix. El playback és una activitat sorgida de l'empenta de la comissió de la festa major que la va materialitzar per primer cop el 2012 i que després ja es va aixoplugar sota el paraigua de la Colla dels Marxosos. Més endavant, i com que també participàvem amb alguna actuació a nivell comarcal en algunes festes populars, vam necessitar un nom de presentació, i d'allà va sorgir el grup Vulcanisme Musical.

Amb motiu d'aquesta celebració dels 10 anys vam editar un ventall recordatori, enumerant a la gent que hi participa actualment o que hi ha estat participant al llarg d'aquests anys. Des d'aquí reiterem el nostre agraïment a tothom que fa i ha fet possible aquest acte tan emblemàtic de la nostra festa major. Moltes vegades, quan

recordem els nostres inicis, no podem deixar de somriure recordant el primer cop en què molts de nosaltres vam pujar per primera vegada dalt d'un escenari per fer playback d'una cançó... També estem segurs que molts dels qui van venir a veure l'espectacle la primera vegada, no tenien gaire clar que és el que anaven a veure...

Però tot i els nervis dels debutants perquè tot sortís bé, tant pels que pujaven a l'escenari com els que hi havia entre bastidors participant en l'espectacle, com per les expectatives d'aquells que es van acostar a la plaça a veure'ns aquella nit apostant per un nou espectacle, el cert és que va ser un èxit, i en van quedar les ganes de tornar-hi l'any següent. I així han anat passant

els anys, han anat venint i marxant diferents col·laboradors, hem evolucionat amb espectacle, hem sorprès amb nous formats... és a dir, hem mantingut viu durant aquests 10 anys el nostre espectacle!

I enguany, hem volgut gaudir de les actuacions dels participants el 2021, i abans de veure la seva actuació, vam poder gaudir d'un petit fragment de vídeo d'alguna de les seves actuacions anteriors, i al final, es van poder veure imatges de totes les persones que havien fet actuacions al llarg d'aquests 10 anys. I això ens ha permès recordar..., recordar algunes actuacions tan memorables com la de Rita Hayworth en el seu paper a Gilda amb l'escandalós streap tease del guant inclòs, en Gene Kelly amb el seu "Cantando bajo la lluvia" o el Full Monty protagonitzat per la totalitat dels nois que en aquells moments participaven en el playback... i totes les actuacions de playback dels famosos tant a nivell nacional com internacional. Malauradament, no poder fer una llista extensa

de tots els participants i actuacions, però això sí, en cas que no poguéssiu acompanyar-nos en la celebració, us convidem a que mireu el vídeo del 2021. Segur que el gaudireu!!

I ara, a l'octubre vam assabentar-nos que en principi es prepara el carnaval 2022, amb les mesures i restriccions sanitàries que siguin perceptives en cada moment. Per això, la nostra associació va fer una crida a la participació de la gent per preparar el nou carnaval. I ara, des d'aquí hi tornem, hi voleu participar? Doncs no ho dubteu més, dirigiu-vos a qualsevol persona de l'associació que coneixeu. Us hi esperem!!!!

Esperem que durant el 2022, la situació sanitària millori, i que nosaltres puguem portar a terme la totalitat de les nostres activitats!

Esther Badosa Romañó

PROGRAMA TREBALL I FORMACIÓ JOVES TUTELATS I EXTUTELATS 2021

Què és el programa?

A finals de desembre del 2021, s'inicia el programa de Treball i Formació joves tutelats i extutelats el qual hi participen 11 municipis de la Garrotxa.

L'objectiu principal d'aquesta convocatòria és proporcionar a les persones beneficiàries experiències professionals per tal de facilitar les transicions posteriors al mercat de treball ordinari.

Aquesta transició és de rellevant importància per les persones joves tutelades i especialment les extutelades per l'Administració, ja que un cop tenen la majoria d'edat han d'emancipar-se ràpidament.

Per acompanyar en aquest procés, els 11 municipis de la Garrotxa ofereixen un contracte de 12 mesos amb una formació de 60 hores de competències digitals bàsiques, 10 hores de manipulació d'aliments i 30 hores de conducció d'elevadors elèctrics.

Els municipis que s'han adscrit al programa són: Montagut i Oix, Maià de Montcal, Tortellà, Olot, les Planes, Olot, Castellfollit de la Roca, la Vall d'en Bas, Mieres i Riudaura, els quals han presentat una sol·licitud conjunta a través del Consell Comarcal de la Garrotxa. Santa Pau i Sant Feliu de Pallerols també hi participen de forma lliure.

Les principals tasques que duran a terme les persones participants aniran destinades a fer tasques de neteja i manteniment de via pública i d'instal·lacions públiques així com obres i serveis en benefici del municipi i la ciutadania.

En total es contractaran a 14 joves; 10 joves seran contractats pel Consell comarcal, 2 per Santa Pau i 2 més Sant Feliu de Pallerols. Tots ells tindran un/a tutor/a de referència que els acompanyarà en el seu procés de contractació i formació.

Les persones acompanyants vetllaran perquè els joves tinguin una millor adaptació al lloc de treball, faran un reforç competencial pel posterior retorn al mercat laboral, treballaran aquells aspectes competencials que considerin oportuns així com els donaran suport durant la formació.

Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC)
Oficina de Treball d'Olot (OTG)

Web del SOC: <https://serveiocupacio.gencat.cat/ca/inici/>

Telèfon per contactar amb el SOC i per obtenir cita prèvia si és el cas: 900 800 046
(l'horari d'atenció és de 8 h a 14 h de dilluns a divendres)

Bústies de contacte amb l'OTG d'Olot:

otg_olot.soc@gencat.cat

assessorament.olot.soc@gencat.cat

ofertesolot.soc@gencat.cat

SERVEI D'ORIENTACIÓ LABORAL

Des de l'Oficina de Treball oferim un servei d'orientació i assessorament laboral per a totes aquelles persones que vulguin millorar la seva ocupabilitat i millorar el seu perfil professional. Existeixen diverses opcions:

-Venir presencialment amb cita

-A través de casa per videoconferència si disposeu d'ordinador, tauleta o telèfon mòbil amb connexió a internet.

Com? Trucant al 900 800 046 o bé a través del correu assessorament.olot.soc@gencat.cat

OFERTA FORMATIVA SUBVENCIONADA

Podeu consultar l'oferta formativa del SOC a través d'aquest enllaç:

<https://www.oficinadetreball.gencat.cat/socfuncions/CercadorCursosSimple.do>

Per a més informació podeu trucar al 900 800 046 o adreçar-vos a les bústies:
assessorament.olot.soc@gencat.cat o otg_olot.soc@gencat.cat

Com? Trucant al 900 800 046 o bé a través del correu assessorament.olot.soc@gencat.cat

SERVEI D'INTERMEDIACIÓ LABORAL

Consulta d'Ofertes de Feina: Podeu consultar quines ofertes tenim vigents a través del 900 800 046 o adreçant-vos a la bústia ofertesolot.soc@gencat.cat; També es poden consultar a través del portal Feina Activa del SOC <https://feinaactiva.gencat.cat/home>.

En cas que tingueu dificultats per donar-vos d'alta al portal de Feina Activa ens podeu contactar via telefònica o a través d'alguna de les nostres bústies:

otg_olot.soc@gencat.cat

assessorament.olot.soc@gencat.cat

ofertesolot.soc@gencat.cat

SERVEI D'INTERMEDIACIÓ LABORAL ADREÇAT A LES EMPRESES

El SOC ofereix a les empreses el servei de cerca de persones treballadores per cobrir les seves necessitats de personal.

Des del servei d'intermediació oferim la possibilitat de gestionar ofertes de treball i buscar candidatures adients al perfil sol·licitat. Només cal que ens presenteu la sol·licitud d'oferta de feina degudament omplerta i signada electrònicament i enviar-la al correu electrònic ofertesolot.soc@gencat.

A partir d'aquest moment registrarem l'oferta i us enviarem els currículums de persones que encaixin amb el perfil desitjat i mostrin interès per l'oferta per tal que hi contacteu i feu la selecció.

Així mateix, com a empresa també podeu donar-vos d'alta al portal de Feina Activa per penjar l'oferta de treball, és un servei gratuït: <https://feinaactiva.gencat.cat/home>

D'altra banda, tot i que des de l'Oficina de Treball no oferim un servei d'assessorament a empreses, en cas que tingueu alguna consulta us podeu adreçar a l'àrea d'Empresa del SOC o ens la podeu adreçar a l'Oficina de Treball i la traslladarem a l'Àrea d'Empresa perquè us contactin.

Enllaç del web del SOC destinat a empreses: <https://serveiocupacio.gencat.cat/ca/Empreses/>

XARXA D'ATENCIÓ A LES DONES EN SITUACIÓ DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

Des de les Oficines de Treball oferim un dispositiu d'atenció personalitzada en l'àmbit de l'ocupació per aquelles dones en situació de violència masclista. És un servei d'acompanyament gratuït, voluntari i confidencial adreçat a dones en procés de recerca de feina, que cerquin formació professionalitzadora o vulguin rebre orientació i assessorament laboral.

Correu de contacte: laia.suner@gencat.cat o mlopezpalome@gencat.cat

Telèfon de contacte: 667 36 58 68

DISPOSITIU TRANS

És un dispositiu d'acompanyament a l'orientació per a la inserció laboral d'aquest col·lectiu, tant de manera presencial com telemàtica. La participació en aquest servei és voluntària. El seu objectiu és garantir que les persones trans puguin exercir els seus drets a l'ocupabilitat en millors condicions i des de la no discriminació. Aquest dispositiu actuarà de manera coordinada amb la xarxa pública SAI de serveis d'atenció integral LGTBI de Catalunya.

Correu electrònic: assessorament.olot.soc@gencat.cat o otg_olot.soc@gencat.cat

Telèfon de contacte: 900 800 046

GARANTIA JUVENIL

Programa adreçat a joves d'entre 16 i 29 anys <http://garantiajuvenil.gencat.cat/ca/inici>

Inscripcions: a través del web <http://garantiajuvenil.gencat.cat/ca/apunta-thi/>

Per a més informació: Telèfon 900 800 046 i bústies assessorament.olot.soc@gencat.soc o otg_olot.soc@gencat.soc

RENDA GARANTIDA PER A LA CIUTADANIA

Des de les Oficines de Treball tramitem les sol·licituds de la Renda Garantida de persones amb perfil laboral (no social).

Enllaç del web amb informació de la RGC: https://dretssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/pobresa_i_inclusio_social/renda_garantida_ciutadania/rendagarantida_/

Telèfon per sol·licitar cita prèvia: 900 400 012

CAMPANYA ANIMALS DOMÈSTICS

Una de les problemàtiques que més preocupen els veïns/es del nostre municipi són les molèsties que poden arribar a provocar als animals domèstics (gossos i gats) quan els seus propietaris no són responsables.

Les queixes es focalitzen principalment amb la proliferació **d'excrements a la via pública**, les molèsties dels **lladrucs o miols a les nits o matinada** i els gossos que volten lliures per la via pública amb tot el que això pot comportar.

Conscients d'això, des de l'Ajuntament de Santa Pau, s'han anat realitzant algunes campanyes de conscienciació amb l'objectiu de fomentar les actituds cíviques, la responsabilitat ciutadana i d'aquesta manera evitar problemes de civisme i convivència.

Si ets propietari d'un animal domèstic has de saber:

- L'animal ha d'estar **inscrit en el Cens d'Animals de Companyia de l'Ajuntament**, doncs de contrari se'l considerarà indocumentat i es podrà imposar la corresponent sanció administrativa.

- L'animal ha d'estar **identificat amb un microxip** homologat. Informa-te'n al teu veterinari.

- En els espais públics, sempre ha d'estar **sota vigilància** directa d'una persona adulta i responsable.

- Cal prendre les mesures que calgui perquè els sorolls (lladrucs, miols...) i les olors dels vostres animals de companyia **no molestin als veïns/es**.

- Cal **mantenir l'animal en condicions** higienicosanitàries correctes.

- **ÉS OBLIGATORI PORTAR EL GOS LLIGAT I RECOLLIR LES DEPOSICIONS.** En cas contrari es pot aplicar sanció.

ANIMALS PERILLOSOS

- S'ha de tramitar una llicència especial a l'Ajuntament per obtenir la targeta d'animal perillós que s'haurà de portar sempre a sobre quan l'animal estigui a l'espai públic.

- És obligatori tenir una assegurança de responsabilitat civil.

- L'animal ha d'anar sempre lligat i amb morrió, en aquest últim cas, sempre que sigui considerat potencialment perillós.

LA TEVA RESPONSABILITAT

Els propietaris són sempre els responsables dels danys, perjudicis i molèsties que puguin ocasionar els seus animals, per tant, s'ha de prendre consciència que tenir un animal comporta deures i obligacions.

EN CAS D'INCOMPLIMENT

El propietari que incompleixi aquestes obligacions podrà ser sancionat amb una multa administrativa de conformitat a la normativa aplicable.

Si veieu un animal de companyia abandonat o maltractat, cal avisar a l'ajuntament, els Agents Rurals o trucar el 112.

AVÍS!!!

Si l'ajuntament detecta algun gos que acostuma a rondar lliure per la via pública, trucarà a la protectora i que el vinguin a recollir. El propietari haurà d'assumir les despeses que això pugui comportar.

ASSESSORAMENT ENERGÈTIC MUNICIPAL GRATUÏT

Si algun cop t'has plantejat fer algun tipus d'inversió o rehabilitació a casa teva o al teu negoci, segur que t'has fet alguna d'aquestes preguntes o t'han sorgit alguns d'aquests dubtes:

Quin és el millor aïllament pel meu habitatge?

Em cal canviar la caldera?

Puc instal·lar plaques fotovoltaiques?

Podria incorporar domòtica per fer la meva llar més eficient?

Com puc reduir la despesa energètica?

Per resoldre tots aquests dubtes i altres preguntes que puguis tenir, des de l'ajuntament oferim un servei d'assessorament i acompanyament tècnic gratuït. Volem ajudar-te a escollir la millor inversió en **eficiència energètica i energies renovables**.

Quins dies? dijous al matí.

Com ho haig de fer?? Cal demanar cita prèvia, trucant (972 680 002) o fent un correu electrònic a l'ajuntament (ajuntament@santapau.cat)

Les dones i els escacs

Un altre any qualsevol, aquesta secció hagués portat per títol: Les dones i l'esport, però enguany volem recordar a l'Albert Badosa i la passió que sentia pels escacs i que va compartir amb tots nosaltres i per això, com a homenatge, solament parlarem de les dones i els escacs. Cal recordar que la primera vegada que l'Albert, fundador el 2012 i president del Club d'escacs Santa Pau, va organitzar una activitat d'escacs en el marc de la festa major va ser l'any 2004. En la primera activitat d'escacs de la festa major, l'Albert va convidar a l'olotina Mònica Vilar que és Mestre FIDE femenina, a jugar unes simultànies amb els aficionats que es van acostar aquell dia a la Plaça Major. I si donem un cop d'ull a les seves darreres activitats relacionades amb els escacs, veiem que va participar el 13 de desembre de 2020 en el debat en línia (a causa de les restriccions de l'alerta sanitària a causa de la COVID-19) "Reptes de futur dels escacs i la dona".

Per poder copsar la gran importància de les dones que comentarem a continuació cal saber que en els escacs hi ha un sistema de categories establertes per la Federació Internacional d'Escacs (FIDE). La categoria màxima és Gran Mestre, per sota hi ha Mestre Internacional i després Mestre FIDE. Aquests títols no estan segregats per sexe i se'ls afegeix "absolut", tot i que sí que hi ha títols exclusius per a dones, que es reconeixen perquè s'afegeix la paraula "femení" al títol. La Nona Gaprindaixvili (Geòrgia) que va ser la VI Campiona del Món d'escacs del 1962 fins al 1978, va ser la primera dona a qui se li va atorgar per decisió especial de la FIDE el títol de Gran Mestra absolut el 1978, mentre que la Susan Polgár va ser la primera a assolir les fites necessàries per obtenir-lo de manera regular el 1991.

Vera Menchik, primera campiona del món que va ser capaç de guanyar a quasi tots els homes de la seva època

va començar a competir en tornejos d'escacs amb alguns dels millors mestres masculins del món. El 1929 va aconseguir inscriure's al torneig d'escacs de Carlsbad, (ciutat-balneari de Txecoslovàquia), i com era l'única dona, un dels mestres participants, l'Albert Becker, que trobava ridícula la seva participació va suggerir que en el cas "improbable" de què algun home fos derrotat per ella, entrés a formar part d'un club masculí que batejat com el Club de Vera Menchik. En aquest mateix torneig, en Becker va ser el primer home que en va formar part, i des d'aquell moment fins a la mort de la Vera, el club va comptar amb 41 membres.

LA PIONERA: La Vera Menchik (1906-1944), jugadora d'escacs britànica d'origen rus, va ser la primera campiona d'escacs del món i que a més, va mantenir el títol durant 17 anys fins a la seva mort als 38 anys, a causa d'una bomba que va destruir casa seva durant la Segona Guerra Mundial. El seu pare l'havia ensenyat a jugar als 9 anys i als 21, en el primer Campionat Mundial d'escacs per a dones, se'n va proclamar campiona. Un any més tard, va decidir que no competiria en tornejos femenins d'escacs a excepció dels campionats mundials, i

Foto de grup amb els participants masculins del torneig que va tenir lloc a Carlsbad

La Judit Polgár, considerada la millor dona escaquista de la història i que va obtenir el títol de Gran mestra absolut a l'edat de 15 anys i 4 mesos.

LA MILLOR JUGADORA: La Judit Polgár (1976-), de nacionalitat hongaresa, és considerada la millor jugadora d'escacs de la història. Germana de la Susan Polgár a qui ja hem anomenat abans, la Judit va obtenir també el títol de Gran Mestra absolut, però en el seu cas ho va fer a l'edat de 15 anys i quatre mesos, passant a ser la persona més jove de la història en aquell moment en obtenir el títol (anteriorment el més jove havia estat en Bobby Fisher que l'havia obtingut als 15 anys i 6 mesos). Aquesta edat ha anat disminuint al llarg dels anys i ara qui té el rècord és en Abhimanyu Mishra que aquest juliol l'ha obtingut amb 12 anys i 4 mesos. El 2005, la Judit va aconseguir situar-se en el lloc número 8 de la llista absoluta (tenint en compte homes i dones) que evidentment està dominada per homes. Es va retirar de la competició activa el 2014 tot i que el 2016, l'organització Super Scholar la va seleccionar entre les 10 ments més intel·ligents del segle XX.

La Judit, igual que les seves dues germanes també escaquistes, la Susan i la Sofia havien après a jugar gràcies al seu pare, en Laszo Polgár, pedagog que havia escrit un llibre "Educa Genis" amb l'ajuda de la seva dona, l'educadora ucraniana Klara, i que mantenien la teoria que els genis no neixen sinó que es fan. Les van educar a casa seva, la llengua utilitzada per l'educació va ser l'esperant i els escacs van ser l'assignatura complementària i en la que com a rivals solament podien tenir homes. Les tres germanes van guanyar les medalles d'or de les Olimpíades el 1988 i 1990 trencant els 25 anys consecutius del regnat de les jugadores soviètiques. Tot i això, la Judit en respondre a la qüestió de si elles com a mares repetirien el mètode en els seus fills, va respondre que no ho creia, que el món avui en dia és diferent i que tot i que els seus fills potser no siguin grans escaquistes, intentaran que juguin d'una manera raonable.

I A CASA NOSTRA...

La barcelonina Pepita Ferrer (1938-1993) va ser la primera jugadora d'escacs catalana i espanyola en assolir la categoria de Mestre Internacional Femení el 1974. Va aprendre a jugar escacs als 5 anys i jugava amb el seu pare que tenia un taller mecànic i a qui també li agradaven els escacs. Quatre vegades Campiona de Catalunya d'escacs (1956, 1958, 1959 i 1981), vuit vegades Campiona d'Espanya entre els anys 1961 a 1976 i representant Espanyola en les olimpíades d'escacs en set ocasions entre el 1974 al 1986, aconseguint el 1976 la medalla de bronze per equips. La Pepita tenia un estil de joc agressiu i la seva passió pel joc la va portar a ensenyar i promocionar l'esport a les comarques tarragonines on va viure. El mateix any en què va morir (1993), la Generalitat li concedia el guardó de Forjadora de l'Esport Català, i la Federació Catalana d'Escacs va crear el premi Pepita Ferrer, que es concedeix anualment al club que fa una millor promoció dels escacs femenins.

Pepita Ferrer, la primera jugadora catalana i espanyola en obtenir el títol de Gran Mestre Internacional Femení.

a garrotxina Mònica Vilar, del club escacs Olot, Mestre FIDE femenina que ha estat sis vegades campiona femenina de Catalunya i una vegada campiona d'Espanya.

L'olotina Mònica Vilar (1970-), que és Mestre FIDE femenina, ha estat sis vegades campiona femenina de Catalunya d'escacs i va ser subcampiona d'Espanya els anys 1991 i 1992 i, proclamant-se campiona l'any 1995 amb 15 anys. També va participar representant Espanya en les olimpíades d'escacs (1992, 1996 i 1998). Va aprendre a jugar amb el seu pare a casa seva i va començar al club d'escacs Olot a als 7 anys essent l'única nena en tota la província. El fet de ser dona la va portar a haver de presenciar com alguns homes s'enfadaven quan els guanyava, i va tenir sort del recolzament del seu pare que l'acompanyava als campionats. La Mònica creu que el món dels escacs és majoritàriament masculí, i que caldria promocionar molt més els escacs entre les nenes, sobretot a l'adolescència, quan més nenes ho van deixant. En una entrevista a la Mònica quan se li va demanar quines són les habilitats o capacitats que es requereixen per jugar a escacs la seva resposta va ser: "Es requereix sobretot concentració per poder analitzar i calcular. Això ho aprens a força d'estudiar partides, d'entrenament en temes de càlcul de vàries jugades i de jugar molt. Per la gent que s'inicia i concretament a la mainada els ajuda a concentrar-se i prendre decisions. Si t'equivoques has d'acceptar la decisió i tirar endavant amb totes les conseqüències"

Gambito de dama, una minisèrie sobre el món dels escacs en femení

L'any 2020, en plena pandèmia, sèrie que porta per nom el nom una partida d'escacs "Gambito de aquest títol té un sentit metafòric manera les addiccions i les seves una dona, la Beth Harmon, que té Els experts comenten que no hi ha ben cuidat, des de les jugades que mans d'escaquistes experts en moure novel·la del mateix nom de Walter personal de l'escriptor que també reflecteixen molts trets característics Bobby Fisher. No obstant, també ha estat criticada perquè com a base de les partides fictícies que s'hi poden veure, s'han fet servir exclusivament partides de jugadors masculins, com si no hi haguessin referències de partides jugades per grans dones escaquistes!

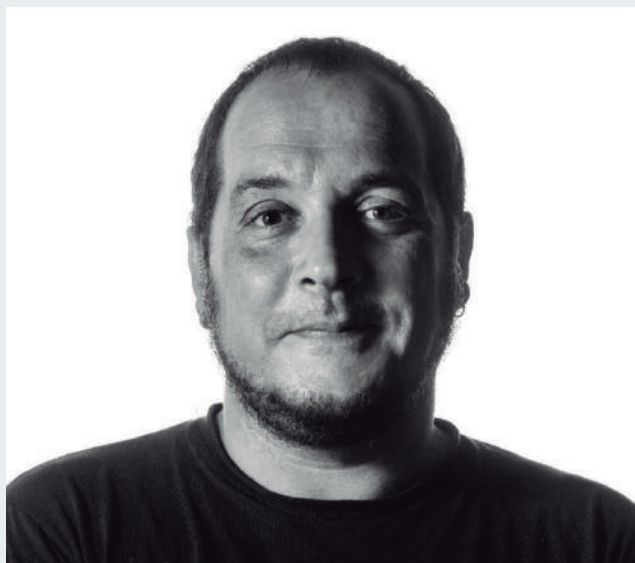
Netflix va produir i estrenar la d'una obertura en 3 moviments en dama" tot i que segons els experts, que convida a mirar de diferent conseqüències. La protagonista és una vertadera obsessió pels escacs. errades tècniques, que tot està molt s'hi recreen als moviments de les les fitxes. La sèrie està basada en la Trevis i va sorgir de l'experiència és escaquista, però en la sèrie es del gran jugador d'escacs americà

"Nosaltres, les dones, en els escacs no tenim passat. Però tenim present i futur"

Vera Menchik

David Fernàndez

Vinculat a Santa Pau des de 2010, en David Fernàndez (Vila de Gràcia, 1974) és periodista i activista social.

- Què és el que més t'agrada d'aquesta petita vila garrotxina?

El primer que em surt és dir que anar a Can Pauet, a primera hora, a fer el cafè, mentre el bo d'en Ramon ens llegeix l'horòscop a tota la tropa. Acostumo a arribar de nit i sempre penso en el cafè de l'endemà. És com el certificat absolut de què ja hi sóc. A part de ser un espai de treball on em tanco quan tinc massa feina, és l'antònim de la vida a ciutat –accelerada, frenètica, atropellada– i un lloc –un lloc al món– on donar-li temps al temps.

- A partir del 2019 el teu vincle amb el poble es vincula amb la recuperació de la memòria històrica, vas participar en l'homenatge a l'alcalde Joan Pinsach, vares ser pregoner el 2020 juntament amb Francesc Serés, la xerrada dels santapauencs als camps nazis... com neix aquest activisme al nostre poble?

Neix sobretot del mateix activisme que, per sort, hi ha a Santa Pau. És a dir perquè hi ha un grup

de persones que saben que la recuperació de la memòria és un imperatiu democràtic i s'hi posen i obren camí sobre un buit. Jo només m'hi sumo, des d'una altra coincidència: sóc membre de l'Amical de Mautahusen des de 2005. Per tant, és a través de la feinada de la Cris Capó, d'en Xart i de la Mercè, que m'hi trobo. Afortunadament i com un regal. Però el mèrit és d'elles i ells. I així és com arribem a la vindicació impulsada per l'Ajuntament per rememorar la figura de l'alcalde Joan Pinsach, de la CNT, afusellat l'any 1939 i encara soterrat a la fossa comuna del cementiri de Girona.

Tot plegat mereix una reflexió necessària enmig del camí: per passar pàgina –com diuen els buròcrates de l'oblit planificat– primer cal haver-la escrit i després haver-la llegit i comprès. Però fa massa que a tot el país –democràcia de l'amnèsia i la realitat de la impunitat– només ens venien oferint, pèssima mercaderia avariada, un llibre en blanc tancat amb pany i forrellat. I que no deixàvem obrir: només cal pensar que els 4.427 republicans no són reconeguts oficialment per l'estat... fins a l'agost de 2019. 74 anys després. Insuportable. El discurs oficial argumenta molt malament que això és reobrir ferides, quan és precisament tot el contrari: poder tancar-les. Des d'aquesta perspectiva penso que la feina que ha fet Santa Pau és una tasca imprescindible, titànica i de referència, especialment mirant els temps que corren. Dignifica Santa Pau, la Garrotxa i el país sencer. Demuestra que poc és molt, que sempre podem fer més i que no tenim cap motiu –ni cap excusa– per defallir. I que som aquí perquè moltes i molts, en temps molt pitjors, s'hi van deixar la pell i la vida per la llibertat. Com diu un text colpidor del 1947 del diputat socialista Piero Calamandrei, quan redactaven la constitució antifeixista italiana, després de l'horror dels feixismes: «A nosaltres ens correspon una tasca cent vegades més suportable: la de traduir en lleis clares, estables i honestes el seu somni d'una

societat més justa i més humana, el somni d'una solidaritat que uneixi tots els homes en aquesta obra d'erradicar el dolor. Bastant poc, en realitat, demanen els nostres morts». És això i és així...

- Aquest desembre passat arran del 80è aniversari de la mort al camp de Mauthausen del santapauenc Lluís Masó i de la inauguració el mes de maig del mirador que porta el seu nom, hem pogut viure dos moments realment d'una excel·lència cultural molt potent, amb el tan enyorat "Racó de pensar" que oferíeu a Catalunya Ràdio amb en Xavier Antich i na Mònica Terribas i que ens vau oferir a la plaça Major del poble i el concertàs de final de gira dels Ovidi 4, que vau venir de franc, al pavelló del poble. Què implica per en David Fernández compartir totes aquestes experiències amb nosaltres?

Molt. O tot. Amb la Mònica Terribas, en Xavier Antich i l'Albert Mercadé coincidim plenament que el millor programa d'El Racó de Pensar que hem fet mai –després de quatre temporades a Catalunya Ràdio– va ser fora d'antena i a peu de carrer i va ser a la plaça porxada de Santa Pau, amb l'attrezzo que van preparar la Cris i l'Albert de Can Batlle i amb aquell final, que no acabarà mai, de marxar musicalment tot escoltant una peça com el 'Va pensiero'.

Gairebé en el mateix sentit, el concert dels Ovidi4-Columna Guillem Agulló al Pavelló del 10 de desembre, causalment diada internacional d'uns drets humans que tan sovint queden en paper mullat. Va ser per a tots –la Mire, en David Caño, en Borja Penalba– i per a en Toti Soler, que és ell sol una petita festa major sencera, un dia ben especial i esperat. Com un regal. Esperat perquè la maleïda covid ens l'havia fet ajornar dos cops i estava pendent i estàvem en deute. I a més era el nostre penúltim concert, rere 7 anys i 300 ibolos'. Ben especial perquè era solidari i perquè coincidia amb el 80è aniversari de la mort del santapauenc Lluís Masó a Gusen, el camp annex de Mauthausen. I especial perquè va ser una nit que, com diria l'Ovidi Montllor, durarà anys i va planar molt la màgia de la improvisació i la força quotidiana i senzilla de la solidaritat –recaptant més de 1.000 euros per al tractament mèdic d'un veí. O sigui que només tenim agraïment. I saber altre cop que mai hem d'abandonar ni la tasca ni l'esperança. No hi ha alternativa a això.

- Sabem que formes part de l'equip d'investigació, juntament amb l'historiador local Albert Planas, la regidora de l'Ajuntament Cris Capó i amb na Mercè Casademont sobre els garrotxins que foren deportats als camps de concentració nazis. Què suposa recuperar les històries d'aquestes persones que com en Lluís Masó van patir l'horror del nazisme?

Ho hem dit –perquè ho hem après– moltes vegades: preguntar-se perquè tres santapauencs acaben als camps de la mort del nazisme és

fer-se, finalment, totes les preguntes i baixar al fons del pou negre de la història. Però si algú ho va aclarir sense embuts va ser la Montserrat Roig: «“El silenci que han fet planar per damunt dels catalans, dels republicans, dels vençuts de la guerra, m’ha semblat, tot sovint, que era un silenci que volien fer planar per damunt dels meus i de mi mateixa. Veia que, si no retornàvem la paraula als qui l’havien de tenir, nosaltres no la tindríem mai en la seva totalitat. Hi ha silencis que són més feixucs que d’altres”. Des d’aquesta perspectiva, el que heu fet a Santa Pau ho és tot i commou: heu fet tornar a casa, finalment i rere dècades de silenci, a Lluís Masó, a Miquel Clavaguera i a Jaume Pujolàs.

- Com veus el futur del Santa Pau?

Crec –i espero i desitjo– que en té molt, sobretot perquè cal obrir per baix tot el que ens volen tancar per dalt. I clar, una perspectiva no deslligada del futur –en llibertat– del país, del futur –incert– d’Europa i del devanir estrany del món. Diuen que el futur serà distòpic, però el present ja ho és. En tot cas, som en nefasta deriva autoritària i enmig de les crisis i emergències múltiples que vivim, simultànies o consecutives: la democràtica, la repressiva, la sanitària, la social, l’ecològica, la rural, la feminista. I el municipalisme en aquest país sempre ha estat clau de volta. Ara bé, provant de fer la síntesi, crec aquest mirador Lluís Masó que vau inaugurar el desembre i on en Toti Soler, en Borja Penalba i la Mireia Vives van interpretar-nos ‘Morir a Ravensburck’ ho condensa tot, republicanament, en un programa de present i de futur, fet divisa: mai més enlloc contra ningú.

Esports

VETERANS DE SANTA PAU

La temporada passada, com tantes altres activitats i degut a la Covid-19, no es va poder acabar.

L'actual temporada 2021-22 ha començat amb normalitat, tenint en compte totes les mesures anticovid que ens marca l'organització, amb el mateix format de Futbol-7 de l'any anterior i amb un total de 10 equips participants.

En el moment d'escriure aquestes 4 ratlles el nostre equip està classificat en la zona mitjana, amb 4 partits jugats, 2 partits guanyats i 2 de perduts.

Actualment, el grup dels veterans de Santa Pau el formen 48 persones, dels quals 21 són jugadors i els altres 27, simpatitzants.

Aprofitant un dels pocs moments en què la Covid ho va permetre, es va celebrar la festa de final de temporada, amb una batalla de paintball i un dinar popular que no va tenir desperdici.

Com que aquest any és una mica anàrquic i no tenim massa coses a explicar-vos, publiquem 2 fotos d'equip molt representatives. La de les escales dels vestidors és la del primer equip de veterans, que es va formar la temporada 2000/2001.

La segona foto és la del dia en què en la temporada 2004/2005 vam quedar campions de copa per 3 a 0, contra l'Hiper Decoració al camp de La Canya.

No voldríem acabar sense tenir un record molt especial per l'Albert, "el motoret" que amb el dorsal 23 a l'esquena, va defensar els nostres colors durant les temporades 2009 i 2010.

CICLISME

Una temporada molt exitosa pel jove ciclista Santapauenc Lluç Plana Juanola, corredor del Club ciclista Team Torrent.

Al llarg d'aquest any 2021 ha participat en diferents competicions arreu del territori espanyol, on ha aconseguit magnífics resultats, tant en la modalitat individual com per equips.

La temporada no podia tenir un millor final. A la darrera cursa de la temporada va aconseguir quedar campió de la copa catalana de carretera.

Altres victòries i resultats:

- Campió de Catalunya amb la disciplina de Madison (velòdrom).
- Subcampió d'Espanya de crono i de ruta per equips.

També ha participat en diverses curses on ha guanyat algunes etapes, com per exemple a la "bajo Aragon" i a la cursa de Dénia.

TENNIS

Tot i l'impacte de la pandèmia, l'activitat de la secció de tennis al llarg d'aquest any s'ha pogut dur a terme i hem consolidat el nombre de participants en els diferents grups existents. Així els grups que tenim actualment són:

GRUP INFANTIL: 8 alumnes (Edats de 5 a 7 anys).

Mantenim el mateix nombre d'alumnes.

GRUP PRIMÀRIA: 5 alumnes (edats de 8 a 11 anys).

Hem consolidat i augmentat el grup.

GRUP SECUNDÀRIA: 7 alumnes (edats de 12 a 14 anys).

Mateix grup (Hem participat en els tornejos possibles).

GRUP SÈNIOR: 12 (Adults) grup consolidat.

OBJECTIUS:

GRUP INFANTIL:

Jugar, psicomotricitat i aprendre cops bàsics jugant. Entrenen 2 dies a la setmana 1,30 h (dimarts i dijous).

GRUP PRIMÀRIA:

Aprendre tots els cops bàsics. Continuen jugant, però ja entrenen segons l'últim mètode de tennis Green. Comencem els cops de perfeccionament. Entrenen 2 dies a la setmana 1,30 h x2 (dimarts i dijous).

GRUP SECUNDÀRIA:

Consolidar tots els cops bàsics i de perfeccionament. Comencen a competir Inter clubs i campionats d'un dia. Entrenen 3 dies per setmana. (1,30 h x 3).

Aquest 2021 han fet 3 Inter clubs. I 6 competicions oficials.

GRUP ADULTS:

Divertir-se i perfeccionar la tècnica jugant a Tennis. Entrenen 2 dies per setmana. (1.30 h x 2).

Aquest 2021 hem seguit el ritme d'entrenaments malgrat les interrupcions a causa de les mesures relatives a la COVID-19.

DADES INTERÈS:

- Als actes de Cloenda del curs entre tots els pares i jugadors es va fer entrega d'una raqueta de Tennis a en XICU GUELL, per la seva dedicada i continuada labor en favor del Tennis al nostre Municipi, des d'aquí agrair-li el seu esforç durant tots aquests anys i que esperem que en siguin molts més.

- Aquest any s'han substituït les dues xarxes de les pistes gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Santa Pau. Això ha suposat una important millora per la pràctica del tennis.

Igualment, l'Ajuntament ha millorat l'espai d'accés a les pistes, una actuació que suposa una millora de les instal·lacions.

- També tenim el compromís de l'Ajuntament per col·laborar en l'equipatge dels jugadors/es que participen en tornejos/campionats oficials.

- Continuem treballant amb la mateixa passió pel tennis, amb la nostra pedagogia basada a transmetre els valors de l'esport als nostres alumnes, i complint amb rigor totes les mesures i indicacions que ens fan arribar tant des de la Federació com des del nostre Ajuntament.

SANTA PAU PARTICIPA

“Participar (verb)”

1. Intransitiu

Tenir o prendre part en una cosa. Participar en els beneficis. Participar en un debat.”
(Enciclopèdia Catalana)

Qualsevol societat que vulgui avançar ha de ser participativa i plural, i és per això que creiem que és molt necessari començar per promoure aquesta participació des de l'administració local i, al mateix temps, comptar amb la col·laboració de tothom. Per aquest motiu a Santa Pau tenim en marxa dos processos participatius:

El primer, que fa més de dos anys que està en marxa ja està a la seva recta final. És el que fa referència a la mobilitat, accessibilitat i ocupació dins el Nucli Antic dirigit a totes aquelles persones d'aquesta part del poble. En aquest procés es pretén ordenar la mobilitat, pacificar el trànsit, garantir la seguretat dels vianants i afavorir el benestar de les persones residents, delimitant zones d'aparcament i aconseguint una zona urbana més sostenible millorant l'estètica i reduint l'emissió de sorolls i fums. Actualment, ens trobem a la fase final de prova amb la instal·lació d'una càmera de control d'accés a la Plaça Major abans de passar a la implementació definitiva a través d'una ordenança Municipal.

El segon, obert a tots els santapauencs i santapauenques, es va iniciar a mitjans d'aquest 2021 i és el que està orientat a la construcció de nous espais de participació en el poble que culminarà amb el futur reglament de participació ciutadana. Un reglament que ens servirà per poder donar forma als nous processos participatius que puguem necessitar en un futur. És per això que és molt important la participació de tothom per poder aconseguir un bon resultat final.

Per aquest motiu us animem a totes i a tots a participar en les pròximes trobades que es duran a terme a principis del 2022.

El Jutge Informa

Informatització dels registres civils

Està previst que es porti a terme la digitalització dels registres civils a nivell estatal, al llarg dels pròxims dos anys, fins a finals de l'any 2023.

Actualment, des de finals de l'any 2009, principis de 2010 tots els registres ja funcionen en la modalitat informatitzada Infoleg.

Es tracta principalment, de digitalitzar les inscripcions manuscrites existents des que existeix el Registre Civil l'any 1871 fins a enllaçar l'any 2010; que és la versió digitalitzada actual. Cosa que estava previst implantar fa més d'11 anys, sense que s'hagi fet.

Amb aquest canvi, facilitarà en gran mesura, l'expedició de tot tipus de certificats, en les seves quatre seccions [naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals (aquesta última, les expedeixen els registres civils principals)].

Mentre estem a l'espera, els registres civils continuaran funcionant com fins ara; fent fotocòpies certificades dels documents sol·licitats.

D'altra banda, s'informa que enguany, s'ha nomenat com a jutge de pau titular el Sr. Carlos Ramón Fernández i com a jutgessa de pau substituta la Sra. Francisca Vilarrasa Espuña.

Moviments del Registre Civil de Santa Pau, durant l'any 2021

1.- Certificacions:

- a) Naixements: 100
- b) Matrimonis: 30
- c) Defuncions: 44

2.- Anotacions marginals diverses: 19

3.- Fe de vida: 4

4.- Inscripcions en el Registre Civil:

- a) Naixements: 6
- b) Matrimonis: 4
- c) Defuncions: 3
- d) Duplicats de llibre de família: 2

Registres d'Entrada i Sortides: 182

SOPA DE LLETRES

25 ESTRIS DE CUINA D'ARA I DE SEMPRE

H	L	S	M	G	U	P	E	B	R	E	R	M	L	Z	Ó	O	T	A	D
J	P	E	O	A	R	O	D	E	R	R	O	C	S	E	U	Ü	A	L	V
V	V	T	E	V	I	N	A	G	B	T	Ü	Ü	Á	M	V	R	S	L	Ó
F	O	R	N	V	J	Z	S	A	F	A	T	A	Ó	Ú	O	V	C	E	N
G	G	I	R	S	É	A	P	J	D	Ó	W	Y	C	D	D	U	Ü	A	O
M	V	L	A	W	Z	I	H	R	U	P	I	L	E	G	L	Ñ	Ó	P	Q
Z	Ú	L	M	A	N	D	S	E	C	M	A	T	A	L	M	Z	Á	N	Ú
W	K	Ñ	V	C	M	T	A	A	Í	Q	A	Z	E	O	O	U	L	C	A
K	I	M	E	L	T	A	S	B	E	B	M	R	O	O	R	S	E	K	R
S	U	S	M	K	J	S	A	T	D	I	O	I	S	U	T	Y	P	Ñ	O
F	O	A	É	I	O	N	B	W	C	T	M	N	Ü	Ü	E	Z	O	J	D
O	D	A	D	L	R	A	T	R	W	E	K	Ü	H	É	R	K	T	U	A
R	L	Ü	A	E	Q	U	O	R	S	A	N	P	T	Ó	Y	N	T	V	M
Q	H	L	L	P	G	O	Y	U	K	R	E	A	M	O	C	P	A	L	U
U	J	A	L	M	N	C	R	J	Ü	E	R	L	D	I	G	J	N	G	C
I	S	A	W	E	K	A	D	É	X	L	V	L	H	I	X	Ü	A	G	S
L	T	H	S	H	D	V	Ó	É	X	L	B	O	K	S	K	Ñ	L	Ó	E
L	S	A	O	O	L	L	A	Y	Ü	U	Q	P	É	L	V	L	A	U	U
A	Ó	Ü	R	I	Y	X	W	É	E	C	N	M	Ñ	H	M	G	B	O	I
L	Y	Ü	L	Y	E	W	J	I	B	H	B	A	I	Z	P	Ó	L	V	G

- FORQUILLA	- ANSAT	- SAFATA	- BATEDORA	- SETRILL
- GANIVET	- GOT	- AMPOLLA	- MICROONES	- POT
- CULLERA	- BALANA	- OLLA	- ESCORREDORA	- PAELLA
- CASSOLA	- MESURADOR	- MORTER	- SALER	- PINCES
- CULLEROT	- PLAT	- FORN	- PEBRER	- ESCUMADORA

SOLUCIONS

[illegible]

AJUNTAMENT DE SANTA PAU
www.santapau.cat

